

அரியாலை வெள்ளி விழா மலர்

ARIYALAI SILVER JUBILEE SOUVENIR

OCTOBER 18, 2014

TORONTO, CANADA

Insudhar Yoga Studio

யோகாசன வகுப்புக்கள்

இன்கடர் யோகா மையத்தினால் முதியோர்களுக்கான வகுப்பு (Seniors Yoga), பெரியோர்களுக்கான வகுப்பு (Adults Yoga), சிறுவர்களுக்கான வகுப்பு (Kids Yoga), தனிப்பட்ட வகுப்பு (Private Yoga) நடைபெறுகின்றன. இவ் வகுப்புக்களில் ஆசனங்கள், முச்சப்பயிற்சி, தியானம், ஆகியவை பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

காலம்

திங்கள், செவ்வாய்,
புதன், வியாழன் காலை
சனி, ஞாயிறு காலை
புதன், மாலை

நேரம்

- 9.00 - 10.30
- 7.00 - 8.30
- 7.00 - 8.25

சிறுவர் யோகா வகுப்பு
காலம்
ஞாயிறு மாலை

நேரம்

- 6.00 - 7.00

இடம்:

220, Milner Ave, unit # 3
(Markham & Milner)
M1S 4M8

தொடர்புக்கு:

தலைமை ஆசிரியர் இரமணன்

தொலைபேசி: 416 803 6571

இணையத்தள முகவரி: www.yogalight.ca

மின்னஞ்சல் முகவரி: info@yogalight.ca

எமது மையத்தில் யோகா பயிலும் மாணவர்களது அனுபவங்கள்

நான் 2009 முதல் குரு இரமணன் ஆசிரியரிடம் யோகா பயிற்று வருகிறேன். பொதுவாக வயது கூடுமபோது மனதிலையும் உடல்திலையும் குறைந்து கொண்டு செல்லும் ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தில் யோகா பழக ஆரம்பித்த பிறகு என்னுடைய மனதிலையும் உடல்திலையும் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. எனது கூடாத கொலஸ்டிரோலின் அளவு குறைந்திருக்கிறது மற்றைய அளவுகளான குருதி அழுக்கம் சீனியின் அளவு எல்லாம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிறது. குரு இரமணன் மிகவும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் மாணவர்களுக்கு கற்றுத்தருவார். யோகாவைப் பற்றியும் உடலைப் பற்றியும் மிகவும் ஆழ்ந்த அறிவு உள்ளவர். ஒவ்வொரு ஆசனமும் செய்யும் போது எப்படி செய்ய வேண்டும் எப்படி செய்ய கூடாது ஒவ்வொரு ஆசனத்தினாலும் உடலின் எந்த உறுப்புக்கள் எவ்வாறு பயனடையும் போன்ற விடையங்களை எல்லாம் சொல்லித்தருவார் தனியாக ஆசனம்மல்லாது உணவுபழக்கவழக்கங்கள் பற்றியும் உடலில் சக்தியை எப்படி சேமிப்பது போன்ற பலவிடயங்களையும் விளக்கிக் கூறுவார் என்ன காரணத்திற்காகவும் வகுப்பை ரத்து செய்வதோ பித்தி வருவதோ முந்தி முடிப்பதோ கிடையாது **"he is an intelligent knowledgeable selfless and dedicated guru"** என்னுடைய 47வது வயதில் நான் நான் யோகாசனம் கற்க ஆரம்பித்தேன் இதற்கு முதல் எந்த உடற்பயிற்சியும் செய்த அனுபவம் கிடையாது இன்று தலைக்கீழாக (சிரசாசனம்) ஒற்றைக்காலில் (ஒகபாசனம்) முதுகில் (சர்வாங்காசனம்) முழங்கைகளில் (மயூராசனம் வயிற்றில் (தனுராசனம்) நிற்கக் கூடியதாக இருப்பதற்கு குரு இரமணன் அவர்களின் வழிகாட்டுதலே காரணம் நான் இதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் தற்செயலாக இக்கட்டுரையை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் உங்களுக்கு கிடைத்தால் உங்களுடைய வயதையோ முன் அனுபவத்தையோ பற்றியோ சிந்திக்காமல் நீங்களும் யோகாசனம் பழக ஆரம்பிக்கலாம் **"if i can do it any body can do it"** குரு இரமணன் அவர்களுக்கு குருவணக்கம் கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.

குகன் சாரங்கபாணி

I have been taking yoga for 6 years and I feel that it has made me more patient and calm at hard times in school and also in everyday life. However, it can also be a part of one's active (fitness) life and help your body feel toned and rejuvenated. Through various breathing exercises such as pranayam, I feel my concentration has improved in my education and I started developing the will power of keeping away unwanted thoughts. Yoga is an experience that everyone should have, no matter who you are. Just give it a try.

Niranjan Rajevan

Siva Pushpanathan

Since 2009 I have been learning yoga at Insudhar Yoga Studio under the guidance of guru Ramanan Master. After starting my yoga lessons I feel an overall improvement in my health condition. I am an architect by profession and working in a private consultant firm. Throughout the day I am sitting in front of computer. At the end of the day I am fully exhausted. The breathing lessons I learned from my guru helped me to stay active throughout the day. Later my wife also joined me to yoga classes. She had a tremendous improvement in her health condition. Every winter she used to have this annual bout of asthma and bronchitis. She needs an antibiotic to recover from this. After learning this breathing exercise she is free of this respiratory problems. Guru teaches to individual needs based on each person's health condition, body structure and their age. He clearly explains the benefits of each pose. He is very kind and at the same time very strict. I will recommend Insudhar Yoga to anyone who wants to improve his or her physical, emotional and spiritual well being. My wife and I are happy and grateful to have a guru like Ramanan Master. May god bless our Guru.

I have been practicing yoga at Guru Ramanan's Insudhar Yoga Centre since 2008, after losing my husband, the late Mr. Joseph Pararajasingham. I was introduced to Guru Ramanan by a friend of mine, and now at age 76, I continue to thrive as a student of his. Practicing yoga has not only strengthened me physically, but has also helped me cope emotionally with my greatest loss, that of my husband. I consider Guru Ramanan's teachings to be a holistic experience which not only rejuvenates one's mind and body, but also builds up one's spirit to face the struggles of daily life. This is why I always recommend yoga to my family and friends. May God bless Guru Ramanan as he continues to inspire his students and the community through the practice of yoga.

Mrs. Sugunam Pararajasingham

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன் மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

தான் பேச நினைப்பது....

நீண்ட வெகுதாரம் வந்துவிட்டோம்.

நண்பர்கள் ஐ.ரஞ்சன், செ.விஜயகுலசிங்கம் ஆகியோரின் எண்ணக்கருவிலும் 1990 இல் ஒன்றுகூடலாக வடிவம் பெற்றது நேற்றுப் போலிருக்கிறது. பின்னர் பூங்கா ஒன்றுகூடலும், கலைவிழாவும் இணைந்து இன்று களைகட்டிக் கிடக்கிறது ஊரவர் நெஞ்சம்.

ஒரு வெள்ளிவிழாக் காலத்தை எல்லோரும் இணைந்து ஒற்றுமையுடன் களித்தோம் என்பது தான் எமது பலம். இந்த ஒற்றுமைக்காக சிலர் நேரிடையாகவும் சிலர் பின்புலத்திலும் இயங்கினர் என்பது நினைவு கொள்ளத்தக்கது. எழுதப்படாத விதிகளுடன் பதவிகள் அற்ற குழுவாக வருடாந்த நிர்வாகக் குழுக்கள் மிகவும் சிறப்பாக நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வருகின்றனர்.

மதிய போசனத்துடன் ஆரம்பமான பூங்கா ஒன்றுகூடல் இன்று ஒரு முழுநாள் நிகழ்வாக நடப்பதையும் கலைவிழா மேடையும், நேரமும் போதாமல் பெருகி இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆரம்பத்தில் எமது பிரபலமான கலை ஆசிரியைகளின் நிகழ்ச்சிகளுடன் இடம்பெற்ற கலைவிழாவில் இன்று அவர்களது மாணவர்களாகிய எமது இளைய சந்ததியினர் எம்மை ஆச்சரியப்படுத்தும் வகையான நிகழ்ச்சிகளை ஆற்றுகைப்படுத்தி வருவது நல்ல வளர்ச்சி. இளையோரை முன்னிலைப்படுத்துவதும் நிர்வாக சபையில் இணைத்து அவர்களை வழிநடத்துவதும் எமது தலையாய கடமையாகும்.

மற்றும்படி, எல்லோரும் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டிய பதிவாக இந்த மலரைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்திருக்கிறேன். எமது மூதாதையரின் பெருமைகளைச் சொல்லும் கட்டுரை ஒன்று 1969 இல் வெளியிடப்பட்ட சுதேசிய பொன்விழா மலரில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை இளையோர் வாசிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பில் இங்கு பிரசுரித்துள்ளேன். மலரில் பொதுவாக ஆக்கங்கள் அரியாலை மண், மக்கள் பற்றிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. தமது கருத்துக்களை அல்லது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்திய ஓரேரு கட்டுரைகளையும் கருத்துச் சுதந்திரம் கருதி வெளியிட்டுள்ளேன். அவை எழுதியவர்களின் கருத்தே அன்றி நிர்வாக சபையின் கருத்தல்ல.

வேறில்லை, சந்திக்கலாம்.

ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

மலர் ஆசிரியர்.

ARIYALAI SILVER JUBILEE COMMITTEE அரியாலை வெள்ளிவிழா நிர்வாகக்குழு

from left to right 1) Gajenthini Kajan, 2) Jeyanthi Santhirasekaran, 3) Janani Jathindira
4) Daisy Jayaratnam 5) Rajani Thangarajah 6) Vijee Uthayakumar, 7)Kugathasan
Sivapathasuntharam, 8) Srirangan Paramanathan, 9) Jayaratnam Perumal
10) Mahadeva Kumarasamy, 11) Sumanan Gunasingam, 12) Elanko Mathisoodu.

அரியாலை வெள்ளிவிழா

கல்வி கலை மற்றும் விளையாட்டுத் துறைகளில் மிகவும் சிறந்து விளங்கும் அரியாலையூர் மக்களாகிய நாம் புலம் பெயர்ந்தும் எமது பாரம்பரியத்தைக் கனேடிய மண்ணிலே நிலை நிறுத்தியுள்ளோம்.

இதற்குச் சான்றாக ரொரன்ரோ மாநகரத்திலே இவ்வருடம் அரியாலை மக்களின் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம் களைகட்டி நிற்கிறது. வசந்த காலத்தில் இராப்போசன ஒன்று கூடலும், கோடை காலத்தில் விளையாட்டுப் போட்டிகளும், இலையுதிர் காலத்தில் கலை விழாவும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. இதனையிட்டு நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட வேண்டும். இச் சாதனையை நிறைவேற்றுவதற்கு அரியாலைக் கனேடியர்களின் ஒட்டு மொத்தப் பங்களிப்பும் அர்ப்பணிப்பும் இன்றியமையாத காரணங்கள் ஆகும்.

குறிப்பாக, இளம் பிராயத்தினர் மிகவும் உற்சாகத்துடன் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பற்றுவதைக் காணும் பொழுது எமது நெஞ்சம் புல்லரிக்கிறது. எமது அடுத்த சந்ததியினர் இந்நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் கொண்டு செல்வார்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

பெற்றோரின் பங்களிப்பு மிகவும் அளப்பரியது. அவர்கள் நேரத்தையும் தூரத்தையும் பொருட்படுத்தாது தமது பிள்ளைகளை கலை விழா நிகழ்ச்சிகளைப் பயிற்றுவிக்க அழைத்து வருவார்கள். மற்றும், பேச்சுப் போட்டிகளில் தமது பிள்ளைகளைப் பங்குபற்ற வைப்பதன் மூலம் தமிழ் மொழிப்பற்றை அவர்களிடம் வளர்க்கிறார்கள்.

பரத நாட்டியம், நாடகம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றுவதன் மூலம் இலை மறைகாயாக மறைந்திருக்கும் கலைஞர்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருகிறோம். மற்றும் எங்கள் கலை விழுமியங்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றன.

நன்றி

அரியாலை வெள்ளி விழா நிர்வாகக் குழு -2014

A message of well wishes...

It is with pleasure that I offer my hearty wishes to this commemorative issue of the 25th Anniversary Celebration of the Committee for Ariyalai Community in Toronto. If our past celebrations is a guide, I assure you that this evening will be a roaring success. Even though there have been a few individuals of Ariyalai arriving in Canada, particularly Toronto, from about 50 years ago, one could safely say that we came into being as a visible community of Toronto only after 1983, subsequent to the political instability in Sri Lanka.

That we had commenced our journey in Toronto, together as a community, as early as 1989, speaks volumes of our love and respect for each other. And, we can take pride that we are the earliest of all communities from Northern Sri Lanka to make our presence felt in Toronto. What began as an attempt to replicate the Ariyalai National Day Celebrations has today blossomed into a bigger and better celebrations of a get-together, a picnic, and an evening of Cultural and Artistic expressions, demonstrating that we have truly arrived.

Our elders have left us with a tradition of preserving, promoting, and excelling in கல்வி, கலை and விளையாட்டு, with a series of activities preceding the Tamil New Year Day and culminating with a gala Celebration on that Day. We are approximating that tradition, within the context of our lives, in Toronto.

We have been proud role models in Educational endeavours, Cultural and Artistic expositions, and Sporting excellence, for other communities in northern Sri Lanka. Today, our children are showing promise that they are ready to carry that torch forward, in Toronto.

I hope that our march in Toronto, as a community that is united, friendly, understanding and helpful to each other will earn for us a place that is as honourable as the one we have been enjoying in Ariyalai.

T.Puvananathan

Leaders Born & Bred in Ariyalai

-Late Mr. T. Sabaratnam (Lake House)

Translated by: Mrs. S. Anandakumarasamy
(Lecturer in ELT., University of Jaffna)

(Though there were many elites, Born & Bred in Ariyalai, who served benevolently to their country, Sri Lanka, in politics, education, Co-operative campaign, religious renaissance, printing and journalism, medicine and many other fields it is not possible to write the valuable services of all of them in a short article like this. Thus I mention only a few who brought fame to our village. This attempt should not lead to think that the services of others are valued less.)

It is not wrong in saying that Mr. Visvanathar Kasippillai was the Prime Cause in making Ariyalai rich in Education and economy. He is the one who brought new glory and honour to our village. Mr. Kasippillai who activated in deed of the Hindu Renaissance revolted by Arumuga Navalar by establishing Jaffna Hindu College in 1895 with Pasupathi Chettiyar and Appukkaththu Nagalingam was considered by all as the best influential in Jaffna peninsula.

Being born in 1847 and became a proctor in his twenty fifth year and started the carrier first in Mannar, Mr. Kasippillai came to serve in Ariyalai in 1874. He won Jaffna within six months by his excellent talent. Even though there was no better or equal to him for forty years as Proctor of the Crown, District Judge, Magistrate and many other, Mr. Kasippillai served as the Manager of Jaffna Hindu College for 20 years (1895 – 1915) and its co-ordinating schools Vaddu Hindu College, Urumpirai Hindu College, Kokkuvil Hindu College and Chavakachcheri Hindu College when it completed its childhood and grew nutritiously as a strong educational institute. While considering building the Jaffna Hindu College as his prime most service Mr. Kasippillai went round not only Sri Lanka but also Malaya in search of money.

Both Mr. Pasupathi Chettiyar and Appukkaththu Nagalingam, who worked together with him to establish Hindu College, highly respected Mr. Kasippillai for his untiring effort and honesty. At the very beginning, they bought the whole land for Hindu College in the name of Mr. Kasippillai. In addition they left him the responsibility of giving wages to the teachers and other things. Many teachers of the College of that time had told me that when there was no fixed salary for the teachers, Mr. Kasippillai had acted very honestly. They had also mentioned with thanks that he even offered money to the teachers when they needed from the personal account held at the home of Pasupathi Chettiyar in the name of Hindu College since the economical support of the government was not sufficient.

The President of Jaffna Society, Rev. Dr. Isaac Thambia, portrayed, "How could Mr. Kasippillai be the Uncrowned King of Jaffna for 30 to 40 years? The reasons were not only his excellent talent but also his service mind and honesty." Having the public service as his responsibility, he went straight to reconcile from family problem to party fights. There were no weddings or funerals without his presence. He would help the needy then. Many of those who are in the high posts have told stories of their parents who had received economic support from Mr. Kasippillai. Many a poor students had been taught with his personal money.

During the then period when there was less number of banks, those who sent money from Malaya would send it through the Chetties to Mr. Kasippillai. He collected it from them and handed over to the respective people. It is a valid witness for the faith they had in Mr. Kasippillai. School and Temple Mr. Kasippillai, who spent most of his life for the Tamil community, especially to the Hindus,

didn't forget his own village, Ariyalai. For the educational benefit of our village people, he founded Sri Parwathi Vidyalaya in 1913. In 1914 he reconstructed Sri Sidhi Vinayagar Temple and held a grand libation. The work he did with the sculptures and stones he brought from India is very precise and strong. There is no other temple except Kailayappillayar Temple with such best infrastructure in Jaffna Peninsula.

Mr Kasippillai who retired in 1914 and died in 1936 was sought after for many a profession. As the Officer A Naganathan indicated in his tribute at Mr. Kasippillai's funeral, 'with the wave of his tongue he shook the country' and didn't opt to take up any of these profession. As Sir Vaithilingam Duraisamy said, 'It was his words that were the rules in Jaffna Peninsula, he appointed his elder brother, Mr. Arumugam's sons Kathiravelu and Kanagaratnam in some of these posts. As a very important person mentioned earlier, the main reason for 'Mr.Kasippillai's family to hold an important role next to Ramanathan's family' was not the individual talents of Kanagaratnam and Kathiravelu but the influence of Mr. Kasippillai.

Kathiravelu

Mr. Kasippillai joined Mr. Kathiravelu who was born in 1861 and became a proctor in 1889 with him. He organized the Institute of Kasippillai and Kathiravelu Proctors with Kathiravelu. When Mr. Kasippillai retired from the post of the Proctor of the Crown Mr. Kathiravelu was appointed for that post. He also served as the Magistrate like Mr. Kasippillai. He was appointed as the addl. Magistrate during First World War and continued his service in that post until his death. Like Mr. Kasippillai, being the member of Saiva Paribalana Sabha, Mr. Kathiravelu became the President of the Bar Council with the influence of Kasippillai. When local councils were introduced in 1917 Mr. Kathiravelu was a member in that council. Being a member in District Regulatory Council and Provincial Regulatory Council, Mr. Kathiravelu was the pioneer to form 'Friends Society in need'. It took up the service to help the poor when there was no government support system.

Even though Kathiravelu and Kanagaratnam were under the influential shelter of the Banyan Tree called Kasippillai, they were not just the areal roots of the branches. They brought fame to Kasippillai's family by stepping into different fields where Mr. Kasippillai didn't enter. In the Printing Media Mr. Kathiravelu took the responsibility of the Editor of the paper 'Hindu sadhanam' which was published in English and Tamil by Saiva Paribalana Sabha to propagate their principles and philosophy. Mr. Kanagaratnam canvassed for Ponnampalam Ramanathan (he was not addressed Sir then) when he contested against Mr. H.M. Fernando, a Sinhalese contestant, for the Educated Sri Lankan Electorate in 1908 by purchasing the English Paper called Ceylon Patriot. The then English papers, Ceylon Independent and Morning Leader, canvassed for Mr. H.M. Fernando. Mr. Kanagaratnam not only replied the canvass of those two papers in his paper but also sent the copies of his paper to Sinhala people free of charge.

Celebration of Sudhesiya Thirunaal

Like Kasippillai both Kanagaratnam and Kathiravelu were keen in the progress of our village. Mr. Kathiravelu showed immense interest in establishing a Library for our village youth to improve their knowledge by reading. Saraswathy Library was established by his effort. He also formed a Literary Association to improve the younger generation. Presided by him, youngsters gathered on Sundays and discussed about different matters. He was the pioneer for the Celebration of Sudhesiya Thirunaal. He presided for the celebration of Sudhesiya Thirunaal from 1919 till his death. Being the Justice of Peace, he was interested in the progress of the low caste people. He built a school for those low caste people and handed over it to the Educational Development Society (Vidhya Viruththy Sangam).

Stanley College

Proctor Mr. Kanagaratnam, who was born in 1871 and educated in Calcutta, too was interested in the progress of our village. Feeling the necessity of English education in that period, he founded Stanley College (Kanagaratnam Maha Vidyalaya) in 1928 in his own land and opened it by the Governor and handed over it to the government. He is the one who governed Sri Sidhi Vinayagar Temple and Sri Parwathi Vidyalaya.

The main cause for Mr. Kanagaratnam to serve and influence in the national level was the great influence of Mr. Kasippillai. Mr. Kanagaratnam, who bought the news paper 'Ceylon Patriot' in 1908 to canvass for Ponnampalam Ramanathan, and sought a unique glory by conducting the paper, had contested against Sir Vaithilingam Duraiswamy in the electorate of Northern Province when Ceylon was divided into nine electorates. He lost by a very few votes. After the establishment of the new South Electorate of the Northern Province, he defeated Sir Ambalavanar Kanagasabai, who served as the Executive Committee Member of Southern Electorate and the appointed member for more than ten years, in the election in 1923.

Being the strong supporter of Sir Ponnampalam Ramanathan, Mr. Kanagaratnam participated in many well known debates in those days. He participated in the debate with Sir Ponnampalam Ramanathan in the famous debate, whether the Ceylon University should be constructed in Colombo or Peradeniya, supporting Colombo. All the other Tamil Leaders supported Peradeniya. Mr. Kanagaratnam chaired the First All Ceylon Tamil Conference which was held in Tower Hall in Colombo in 1927 and was the First President of Jaffna Town Council when it was established in 1923.

In the Co-operative Field

Even though the followers could not surpass the glory of these three leaders, they almost maintained such glory. Although the son of Kasippillai, Appukkaththu Arulampalam, was not much interested in politics, he perfectly continued the services of his predecessors and untiringly served to spread the Co-operative Campaign in Jaffna. In order to honour his services as the Secretary of the Co-operative Campaign and the Secretary of the Co-operative Bank, he was conferred the Justice of Peace.

Being educated in Hindu College and Royal College and passed well in the exams of Appukkaththu, Mr. Arulampalam had the self same passion of his father in the Hinduism. Having the honorary title of 'Saiva Palam', he served as the Secretary of the Hindu Society of the Jaffna Hindu College. There was hardly any Hindu Conferences without him. Being a very learned of Hindu Philosophy, Appukkaththu Arulampalam was a member of Temple Inquiry Commission, Local Council and then in Jaffna Town Council. He in collaboration with Mr. M.S. Ilayathamby established Y.M.H.I. However it was not much successful.

Dr. Kandiah also showed much enthusiasm in local matters like Appukkaththu Arulampalam who perfectly administered Sri Sidhi Vinayagar Temple and Sri Parwathi Vidyalaya. He, being the President of Ariyalai Community Centre in the early days, formed Jaffna Health League and served as the Superintendent of the Hospitals in Jaffna Region. He was appreciated by Sir John Koththalavai as 'A speaker who would speak meaningfully and humorously after dinner parties. Mr. P. Kasippillai was the representative for a long period for Columbuturai in the Jaffna Town Council and Urban Council and functioned as the Mayor of Jaffna. He was a Proctor and very influential, and well known for honesty like the Senior Kasippillai.

Mr. S. Sittampalam followed the political path of Mr. Kanagaratnam and became a Member of the First Cabinet of the First Ceylon Parliament. Mr. Sittampalam being one of the best students of Royal College received many prizes at school and won a scholarship for post graduation in Cambridge

University. After passing in the Ceylon Civil Service, Mr. Sittampalam returned to Ceylon and held many a high posts. After retiring from the post of Mannar Govt. Agent, Mr. Sittampalam won in the Mannar electorate in the election in 1947 and functioned as the Minister of Posts from 1947 to 1952 and was the representative for Mannar until 1956. It should also be mentioned the other three people who brought glory to our village by being involved in politics. They are the then Jaffna Mayor Mr. S. Ponnampalam, Mr. S. Kasippillai and Mr. S. C. Mahadeva.

The last Chair Person of Jaffna Urban Council and the second Mayor of Jaffna Municipal Council, Mr. Ponnampalam, was the representative of not only Ariyalai but also Nayanmarkaddu. He was praised by all as the best advocate and he was in the youth council of Ceylon Tamil Congress when he was young. Mr. Ponnampalam, who is still influential in Jaffna politics, is praised by all as 'the establisher of Jaffna Mayors. Mr. S. C. Mahadeva, served as Jaffna Mayor, is a very influential in Tamil Federal Party. He who had served as the President of Ariyalai Community Centre for a long time chaired the Silver Jubilee of the celebration of the Ariyalai Sudhesiya Thirunal.

Our village has been very powerful in the politics of Jaffna. It is said to be very proud that three of the Jaffna Mayors were from our own village.

(from the olden jubilee book of)

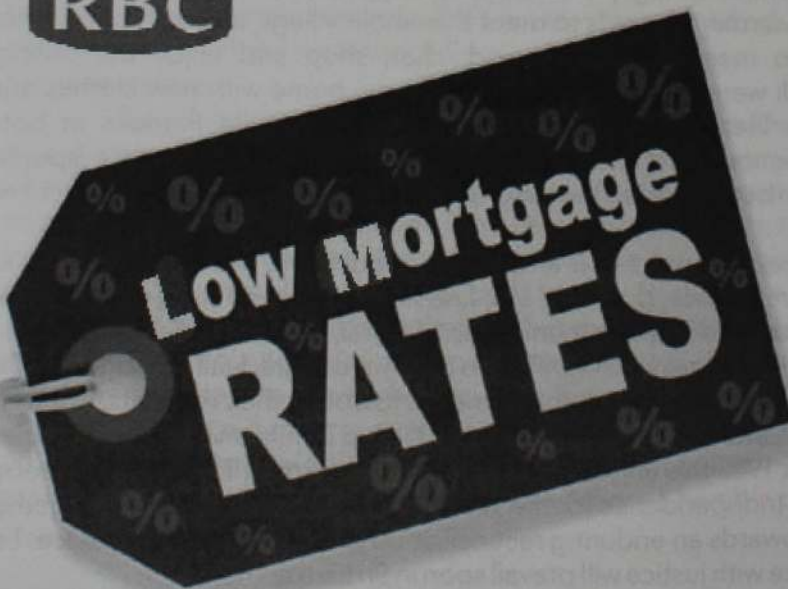
**RBC
Royal Bank**

416-409-4900

Nala Brodie

Mortgage Specialist

MY HOME-TOWN ARIYALAI

My beloved hometown Ariyalai, village of my birth nestles at the portals of the peninsula Jaffna, which crowns Sri Lanka. Ah! Memories of my childhood, vivid as ever flood forth in my mind. My first decade in granny Sinnammah Nagalingam's thatched mud house in the rail way-line lane, on Ananthan Vadali Road. Appah V.A.Nadarajah worked in Colombo with fleeting monthly visits while we lived with Ammah Saraswathy's extended family. Everyone knew everybody – that was the old Ariyalai!

We lived well, not missing any of the modern amenities. People drew water from 20 foot wells with the well-sweep, had paddy fields and livestock. Everybody walked! There were very few bicycles on the roads, but no girls rode them! The rickshaws, bullock carts, Austin hiring cars and the infrequent buses were soon outnumbered by truckloads of soldiers, during

The Second World War 1939 -1945. The war brought occasional airplanes to our empty skies, blackouts, rations of food and fuel, and introduced wheat flour in our staple rice only diet. We were wary of the war, but did not suffer any major calamities, though a few families cut bunkers in their gardens, where we children played. That rope swing from the mango tree for every child. Heaps of white sand in every home courtyard. The lovely scent of fresh cut mounds of golden hay drawn home in carts, by trotting bulls with tinkling bells from the paddy fields, for us to tumble in and play, before being heaped as cattle fodder. The smell of the first rainfall on thirsty ground. The fast running floods we gaped at in December. . .

Kuttimama Thurairajah's daily ritual at dusk lighting kerosene lamps. How all of us daily sat in a circle to split fronds of fresh-cut palmyrah 'olas' from black palms, so relished by our livestock while listening to lilting hit-melodies on the gramophone. Trips Trips to watch black & white films I recollect like Prahaladha & Harichandra were rare treats. I joined my teacher uncle Gunaratnam to Sri Parwathy Vithyasalai near our biggest temple of Vara Sithy Vinayagar. This temple and this school along with all the others laid the foundation for love of our Tamil and piety among our children. I joined Chundikuli to learn in English from 1943.

Come August and it was festival time in all the temples in the North. Appah, took us out on regular temple pilgrimages to Madduvil, and Nagapooshani Amman temple across the seas. How we walked to temple festivals with the swarming crowds to meet the whole village to worship together. Festivals were also like carnivals to meet people, unwind, chat, shop and enjoy the outing. Thaipongal, New Year and Deepavali were joyfully celebrated in every home with new clothes and special sweets. I recall the popular New Year Sports Meets and Fancy Dress Parades at both Kalaimagal and Pungankulam Community Centre grounds with nostalgia as extra special celebrations, followed by Kalai Vilas in both open air theatres. Even then as now, Ariyalai folks excelled in every field.

Our people adorn every sphere of life in schools and offices, education, academics, medicine, athletics, cricket, football, Civil & Govt. Service, business, law, fine-arts, dance and song and even the parliament, with The first ever Tamil Post and Telecommunication Minister, C. Sittampalam.

However, after Independence, relations between Tamils & Sinhalese gradually changed as the Tamils felt oppressed. The Tamil Leaders tried all non-violent means to obtain their requests, but were suppressed. Then the string of state aided ethnic riots started, killing Tamils and destroying their property in 1956, 1958, 1977, 1981 & in 1983 this unjust oppression literally forced Tamil Youth to rebel and form militant groups advocating Independence for the Tamils. We Tamils must now join together to nurture healing, work genuinely towards an enduring reconciliation process to bring us peace. Let us hope that truth, harmony and peace with justice will prevail soon in Sri Lanka.

Lalitha Brodie

My Trip to Sri Lanka

When I was growing up, my parents used to say, "Sri Lanka was a paradise". They would regale me with stories of their childhood and all of the fun times they had with their siblings and cousins. My parents moved to Canada in 1981 and I was born a couple of years later. Unfortunately, they didn't feel safe taking my older brother and me back to see our homeland because of the civil war. It wasn't until 2 years ago that I visited Jaffna for the first time with my parents and I returned again with them and my new husband in August, 2014. After a whole day of travelling, we flew into Sri Lanka and stayed in Negombo overnight before making the 8 hour journey to Jaffna via a hired van. The highway to Jaffna has been re-built and it was an easy drive to get to Ariyalai, the village where my parents grew up. We stayed in a small house my father recently built on my grandfather's land that faces the Pillayar temple.

In Jaffna, we were able to experience so much within a short period of time. The food was amazing. We ate idiyappam, thosais, kothu roti, puttu, biryani, various curries, mothagam, and tonnes of tropical fruits. We were able to go to school. We attended the temple and were amazed by the thousands of devotees and the sand behind the kart/swami and of you who have never seen a man pierced throughout his body, this is amazing. Even though I don't speak Tamil very well, I felt very comfortable in Jaffna there. After Jaffna, we went to Trincomalee and enjoyed the beautiful beaches and seafood before heading back to Colombo to fly home. We were able to experience Sri Lanka, somewhat the way my parents described it.

That being said, there are still many areas, especially in the North, where the remnants of war are easily visible. Houses broken and abandoned, temples deserted and ailing for financial support, and people with physical scars from the war or mental scars from loved ones they have lost. My mother's childhood home had been completely destroyed by shelling and looting, and most of my grandmother's possessions, including photos of her children, are all gone. It is sad to think about how many people suffered and continue to suffer despite the war being over. This makes it hard to imagine the "paradise" that my parents talk about so often, but I think it is important for those of us raised in another country to still experience Sri Lanka as it is now.

Many Tamils were able to leave Sri Lanka for a safer life in Western countries. I feel extremely lucky to have grown up in Toronto, where I never had to worry about safety, food or education. But I often wonder what my life would have been like if my parents had stayed in Sri Lanka. I also try to imagine what life would have been like if there was no conflict. I would have really enjoyed living in this beautiful country amongst all my family and this is what makes me really sad. I was not able to experience Sri Lanka like my parents, and I am sure I would have loved it.

Now that the war is over, I hope that the large number of us who grew up abroad, have the desire to go visit our homeland and experience the wonderful and terrible history that Sri Lanka has to offer. It is important to know where you are from and it will definitely make you appreciate what you have. I know that our most recent visit has encouraged me to go back as often as I can, and I hope to try and find ways to give back to the communities that raised my parents and ancestors. I look forward to seeing the people of Sri Lanka bounce back from a horrible period and prosper like they did when my parents lived in "paradise".

Dr. Yashi Kala Yathindra

Religion and Spirituality

By: Kanjana Brodie

Now a days, it seems increasingly difficult to make religion a priority. In between pursuing higher education, making career gains, and surveying the latest updates on social media, making time for God can be difficult.

But why is it so?

I believe we all have an innate desire to be happy. This is why we enjoy eating delicious food and buying nice things. However chocolate ice cream, big houses, fast cars and Tory Birch bags can only take one so far. As soon as we are full, as soon as that prized item is worn out – the joy it once brought diminishes.

Material things bring temporary happiness, but being connected to God brings infinite happiness. Many of us have experienced the serenity of walking into a place of worship, be it a church or temple. Being in such places can uplift you even on the worst of days.

Wouldn't it be nice to carry those happy feelings into your daily life?

A common phrase for our generation is "I'm spiritual, not religious." For me, this phrase is counterintuitive because religion is the medium that I use for spiritual growth. Hinduism provides the roadmap to guide my spiritual progress. Many refer to Hindu traditions as being merely ritualistic, not knowing the purpose behind the rituals performed. However, as I make efforts to learn about why we have different forms of God and why we complete homams and abhishekams, I have come to appreciate the beauty in the symbolic meanings woven into Hindu traditions.

For an example, there are different forms of God because it helps us focus during prayer. When we see Lord Ganesha, we automatically think "remover of obstacles." When we think Lord Bramha, Lord Vishnu, and Lord Maheshwara we think "creator, preserver, and destroyer." Our brains connect faster to symbols; thus, having different God forms help us connect to the intentions of our prayers instantaneously. Many of us develop special relationships to specific forms which also facilitates our connection to God. When I was preparing for my dance arangetram, Jayanthi aunty beautifully choreographed a varnam that depicted the life of Lord Murugan. Learning about his life, his strength and valor, along with his playful humor helped me forge a stronger connection to his form.

The specific characteristics of each God form depict enlightening symbolism which serves to remind us of how we should live our lives. For an example, when we look at Lord Nadaraja he has one foot lifted into the air and one foot stepping on a demon, Muyalaka, laying on the ground. The demon represents bad qualities and ignorance that we should aim to keep underfoot. The foot in the air and the foot on the ground reminds us that we should have one foot in worldly life while keeping one foot in spiritual life.

This seems like a very daunting task, for when I think of someone who is very spiritual, I think of someone who withdraws from mainstream society to meditate in a forest. It seems almost impossible to maintain a constant connection with the divine when there are so many things distracting me. However, the Bhagavath Gita provides a structured solution to maintaining spirituality in our daily lives. The Gita acknowledges the daily struggles that we face to overcome feelings of desire, anger and greed. It also teaches us how to overcome this internal battle, by realizing the divinity within us through the practice of detachment and surrendering to God.

As someone who is just beginning my spiritual journey, I feel privileged to be a Hindu. I feel privileged to be able to learn through a religion that prescribes a way of living through which one may achieve happiness.

A Look Into Our Home

By: Abiramy Srirangan

It was the summer of 2013; and I can confidently say that this was one of the best summers I ever had. It was the first time we were going to Sri Lanka as a family. For my parents, it was their first time in 30 years that they were going back. For me and my siblings on the other hand; it was the first time we were ever going to visit the birthplace of our parents and grandparents.

The moment we entered Ariyalai, I was in awe of the nature surrounding me. The long slim coconut trees that drooped downwards, the Palmyra trees that filled all empty space with life; it was truly an unforgettable sight. Seeing all this life not through a car window, but exploring from the opening of the auto with the fresh wind gushing into my face made the experience ten times better. While exploring the roads of Ariyalai, realization hit me: I eventually had to leave this vehicle and face the dogs that were casually wandering around the streets. I was absolutely terrified of even just one pet dog in a Canadian household, let alone an abundance of street dogs. I eventually got over my fear.

The time period we visited Ariyalai was the time of the temple festivities. Many people including us came from out of the country to visit and celebrate. During these times, it didn't matter where you were living in, whether it be Canada or England, we all felt like we were at home, and we were. Going to the temple everyday was so fun and it was something I looked forward too. I still remember the feeling of the warm sand on my feet as we walked across the entrance. I could never forget the food given in the temple while seated on the ground as the rice and curry were served on the banana leaf. There was something about the whole experience which made the food absolutely delicious. The fun and festive energy in the air was truly magical. The Swami's exquisite carrier towered over me as the shadow followed lingered on the pathway. The night sky looked especially beautiful with the lights that were added to reveal the God's beauty. Each day was unique and special in a different way. You could really feel the glory and power of God in the atmosphere.

The hardest goodbye I ever had to say was at the end of this trip. It was saying goodbye to five cats that my sister and I created an affectionate bond towards. I remember on the first few days, I was a bit scared to even be in the presence of one small kitten. But as days passed, I became comfortable with all five of them. My favourite thing to do was to sit on the outside porch and feed the cats peanuts in small serving sizes. They would always obey my orders and play with me. There was one small kitten with black and brown specks who I adored. This kitten will fit into both palms of your hands; that is if he doesn't bite you the moment you lay your hands on him. I would always play peek-a-boo with him and he would always peek from the plants. I probably sound a bit crazy with all this cat talk but it's truly a big part of my experience in Ariyalai.

I can only say positive things from this trip. It wasn't just a summer vacation; it was a trip down memory lane for my parents and a trip back home for my siblings and I. Although it was our first visit there, it truly felt like home.

1st Get-to-Gether

Venue Rowntree Community Centre
Kipling & Steeles

Date **April, 1990**

Committee Members :

M.Yathindra, S.Thurairajah , C.Viyajakulasingam ,
A.Ranjan , P.Thiruneelakandar & P.Jeyaratnam

1st Picnic

Venue Cedarbrae Park
Markham & Lawrence

Date **August , 1991**

Committee Members :

S.Kugavarathan , M.Yathindra , Verni Ravindran,
P.Sriskanthan & M.Theivendran

1st Kalai Vizha

Venue Mother Teresa Catholic School
Neilson & Sewell

Date **October, 2000**

Committee Members :

P.Sriskanthan , K.Nimalathas , Janani Jathindra ,
Kirija Uthayanathan , Keema Theivendran ,
K.Santhirasekaran , R.Jeyabalan & Late P. Nanorajan (Rasan)

எமது கிராமத்தின் சீழ்ப்பு

யாழ்பாணத்தில் உள்ள கிராமங்களில் முதன்மை பெற்று விளங்கியது எமது கிராமம்.

செழிப்பான வயற்காணிகள், தென்னந்தோப்புகள், கோயில்கள், குளங்கள், பாடசாலைகள், விளையாட்டு மைதானம் நூல் நிலையம், சிறுவர் பூங்கா விளையாட்டரங்கு என்பனயாவும் அமையப் பெற்ற ஓர் அழகிய கிராமம். அரசியல், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், கணிதம் ஆகிய துறைகளில் மேன்மை பெற்று விளங்கிய நமது பெரியார்களே எமக்கும் எமது கிராமத்திற்கும் பெருமை ஈடியவர்கள்.

நாட்டுப் பிரச்சனையின் காரணமாக நாம் எல்லோரும் நாட்டை விட்டு வெளியேறினோம். இதன் காரணமாக எமது மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பன பாதிப் படைந்தது. எமது மக்கள் வெளி நாட்டவரது வாழ்க்கை முறையை பின்பற்றி வாழ வேண்டிய நிலமை உருவாகியது. இங்கு பிறந்து, வளர்ந்த பிள்ளைகள் தாம் கனடா பிரசைகள் என எண்ணி தமிழ் மொழி கற்க வேண்டிய அவசியமில்லை என எண்ணினர்.

ஒரு சில கல்விமான்கள் எமது இளஞ்சந்ததியினருக்கு தமிழரது வரலாற்றை எடுத்துக் கூறி தமிழினம் சிறப்புற்று விளங்க வேண்டும் என முயற்சித்தின்றனர்.

பெருமைமிக்க எமது கிராமத்தின் வரலாற்றைச் சேகரித்து வெளியிட்டால், எமது இளம் சந்ததியினர் பயன் அடைவர். தமிழர்கள் பலகஷ்டங்களை அனுபவிக்க நேரிட்டதற்குக் காரணம் அவர்களிடையே தோன்றிய ஒற்றுமை இன்மையே.

ஒன்று கூடல் போன்ற நிகழ்வுகள் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாதது. ஒன்று கூடலில் நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் எமக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுவது மட்டுமல்ல, எல்லோரிடத்தும் ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்துகிறது. எனவே இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒன்று கூட நிகழ்த்துவது அவசியம்.

கல்வியில் மேன்மை பெற்று விளங்கிய எமது பழம்பெரும் பெரியார்களே எமக்கும், எமது கிராமத்திற்கும் பெருமை ஈட்டியவர்கள். எனவே இவர்கள் வரலாற்றை எடுத்துக்கூறி இவர்களை நினைவு கூறுதல் எமது கடமையாகும்.

ஈஸ்வரி பாலசிங்கம்

பெருமீதும் கொள்ள எம்மீதும் என்ன இருக்கிறது....

நீருயர் நெல்லுயரும் நெல்லுயரக் குடி உயரும் என்ற ஔவையாரின் வாக்கிற்கு ஒப்ப வளம் பொருந்திய ஊர்தான் எங்கள் அரியாலை. எம் குடி உயர் குடி. வரப்பு உயர்ந்த வயல்களில் நெடிது நிமிர்ந்து நிற்கும் பச்சைப் பச்சேலென்ற நெற் பயிர்கள் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியே. அவை காற்றில் அசையும் போது பரவசம் தோன்றும். பாசம் சுரக்கும். ஆனந்தம் முட்டி அலை மோதும். அறுவடை காலங்களில் அங்கு வளைய வரும் விவசாயப் பெண்களின் இசை கொண்ட அசைவில் நாதம் கூவும். வேதம் பிறக்கும். நம் ஊரின் மீது முன்னர் ஒரு போதும் இல்லாத அபிமானம் உருவாகும். பண்டைய வழக்காட்டில் வயலையும் வயல் சார்ந்த இடத்தையும் மருதம் என்பர். மாரி காலங்களில் எங்கள் மருத பூமி மரகதம் விரித்த மண்ணைப் பொலிவுடன் ஒளிரும்.

நாலாபுறமும் கோவில்கள் கொண்ட பதி எங்கள் அரியாலை. ஆலய மணியின் ஓசை கேட்டுத் துயில் எழுந்திட்ட எங்கள் முத்தோர் தமிழோடு இசை பாடிச் சைவம் பேணியவர்கள். பக்தி வளர்த்தவர்கள். எங்கள் ஊர் மண் இறை அருள் கூடியது. அரிய பல பாடசாலைகள் தம்மை அகத்தே கொண்ட ஊர் அரியாலை. எம் மண்ணின் புத்திர புத்திரிகளாம் நாங்கள் கற்றோர்களாகவும் சான்றோர்களாகவும் வளர அவை வழி கூட்டின. பலரும் போற்றும் வித்தகர்களாகத் திகழ வைத்தன.

பிறர் விதந்திடும் கல்விமாண்களை உருவாக்கிய சமூகம் அரியாலை. எங்கள் ஊர் தமிழ் வித்தகர் பண்டிதர் வேதநாயகம் அவர்களை நாடி வந்து ஐயந் தெளிந்திட்ட அயலூர்ப் பண்டிதர்களையும் நான் அறிவேன். கல்வியின் சிறப்பை உணர்ந்தோ எம் முன்னோர் தாம் தாம் விவசாயிகளாக வாழ்ந்து கொண்டே தம் சிறார்களை உயர் கல்விவரை இட்டுச் சென்றனர். அவர்கள் விவேகம் மிக்கவர்கள். அவர்களின் சிறார்களாம் எங்களைத் தம் மாணாக்கராக விரும்பி வரவேற்காத கல்விச் கூடங்களே இல்லையெனலாம்.

கல்வியில் அரியாலைக்கு ஈடு அரியாலையே என்ற சிறப்பை எமக்கு ஈட்டித் தந்த சிறந்த மாணவ சந்ததியினர் எம் மத்தியில் ஏராளம். அவர்கள், மருத்துவத் துறை, பொறியியற் துறை, விஞ்ஞானத் துறை, கணக்கியற் துறை எனப் பற் பல துறைகளிலும் உயர்ந்து, உள் நாட்டில் மட்டுமல்லாது வெளி நாடுகளிலும் சிறகடித்துப் பறக்கின்றனர். தமக்கென இடம் பதித்து நிற்கின்றனர். இவ்விடத்தில் ஒன்றைக் கூறியே ஆக வேண்டும்.

தன் ஒன்பதாவது வயதிலேயே இலண்டன் மாநகர உயர்தரக் கல்விப் பரீட்சையில் கணிதத்திற்கேறி கின்னஸ் சாதனை படைத்த கணேஷ் சிற்றம்பலம் அரியாலை அடி வந்தவன். இலங்கையின் முதல் முன்று தமிழ் அமைச்சர்களில் ஒருவரான கதிரவேல் சிற்றம்பலம் அவர்களின் பேரன்.

கல்வித் துறையில் மட்டுமன்றி, விளையாட்டுத் துறை, கலைத் துறை எனப் பற் பல துறைகளிலும் நாம் திறன் படைத்தவர்கள். தேசிய மட்டத்தில் 800 மீட்டர் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றதோடன்றிச் சாதனையும் படைத்த சதாசிவம் சத்தியமூர்த்தி அரியாலை மைந்தன். அன்றைய காலத்தில், அவ் ஒட்டத்தில் இலங்கையின் நாயகனாகத் துலங்கிய வீரன் சகாபந்துவுக்குச் சளைக்காமல், அவனுக்கு விட்டுக் கொடுக்காமல் ஒருவரை ஒருவர் மாறி மாறி முந்தி ஓடிச் சத்தியமூர்த்தி சாதனை படைத்த போட்டியின் நேர் முக வர்ணனையைக் காதாரக் கேட்டு மனம் குளிர்ந்தவருள் நானும் ஒருவன். அன்றைய தினம் சத்தியமூர்த்தியின் முயற்சி தேசிய சாதனையாகப் பாராட்டப் பட்டுப் பெரும் பர பரப்பைத் தோற்றுவித்தது.

இங்கிலாந்தின் கிரிக்கட் குழுவின் கப்டனாக இருந்து பின்னொரு நாளில் குழுவைப் பொறுக்கும் அணியின் தலைவராகவும் இருந்த ப்ரையன் குளோஸ் இலங்கை மாணவ அணிக்குப் பயிற்சியாளராக வந்த பொழுது அவரிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கப் பட்டது. அதற்குப் பதிலாக மிகச் சிறந்த வீரனாகும் தகமை கொண்ட வன் அரியாலையின் முத்தையா தெய்வேந்திரா என்ற பொருள் பட அவரிடமிருந்து வந்த பதில் தேசியப் பத்திரிகை ஒன்றில் வந்தபோது சிங்கள மண்ணில் பெருங் கூச்சல் கிளம்பியது.

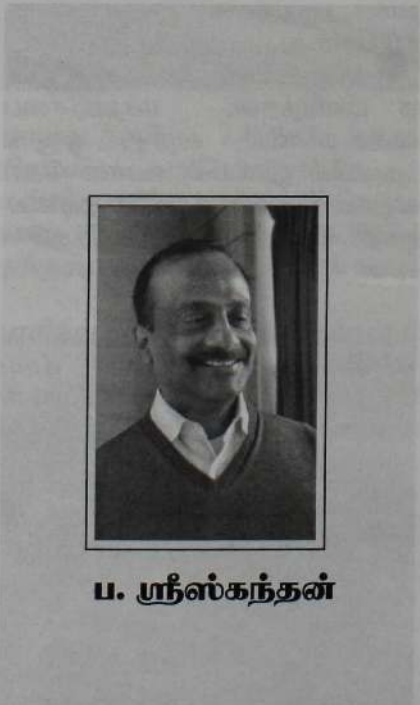
கல்வியில் உயர்ந்தவராகவோ, விளையாட்டிற் சிறந்தவராகவோ, எவ்வளவு தான் ஆற்றல் பெற்றிருந்தாலும் எம்மவரிடையே ஒரு சிறப்பு காலங் காலமாகக் காணப்பட்டது. தாம் எத்தனை பட்டங்கள் பேற்றிருந்தாலும், எத்தனை சாதனைகள் தான் படைத்திருந்தாலும் அரியாலை மண்ணிற்கு அவர்கள் திரும்பிவிட்டால் எதுவித பேதமும் காட்டாது அனைவருடனும் சமமாகப் பழகும் குணமே அது. என்ன அடக்கம். எத்தகைய பண்பு.

இவ்விடத்தில் ஒரு கதையைச் சொல்லியே ஆக வேண்டும். மேலங்கி எதுவுமேயின்றி, ஒரு பெரிய தண்ணீர்ச் சருவத்தைத் தோழிற் சுமந்த வண்ணம், மிதிவண்டியை மிதித்தபடி வீதியால் வந்த பக்கத்து வீட்டுக்கார் ஒரு பொறியியலாளர் என அறிய வந்ததும் அயலூர் ஒருவர்அயர்ந்து போனாராம். அரியாலயில் இது சர்வ சாதாரணம். பட்டத்தையும் படிப்பையும் அலுவலகத்துக்குள் வைத்துக் கொள்ளும் மனப் பக்குவம் கொண்டவர்கள் நாம். ஆம். அரியாலை மக்கள் எளியவர்கள் அன்பானவர்கள். படித்தவர்கள் பண்பானவர்கள். தெய்வ சிந்தனை உள்எவர்கள். தேவனை வணங்குபவர்கள். பெற்றோரைக் கணம் பண்ணுபவர்கள். பிறரை மதிப்பவர்கள்.

பெருமீதம் கொள்ள எம்மிடம் என்ன இல்லை?

த. புலனாதன்

ஓ...! என் கண்மணியே!

ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

என்னை மன்னித்துவிடு!
என்றும் உனைப் பிரியேன்
எனப் பிரியமுடன் உரைத்த பின்
சின்னத்தனமாய் சிறகடித்துப் போனதற்கு
மன்னித்துவிடு என் கண்மணியே!

நினைவில் இருக்கிறது...

தழுவிய சுவாசம்
படர்ந்த ஸ்பரிசம்
நீண்ட மௌனம்
சொல்லிய வார்த்தை

சொக்கிக் கிடந்தது மனசு....

ஆடிக்கலவரம் எனும் காலச்சக்கரம்
கோடியில் எனைக் கரை ஒதுக்கிற்று
ஓடிய கண்ணீரை ஒருகையால் துடைத்தபடி
நீட்டி மறுகை அசைத்து விடைதந்தாய்

சித்தம் கலங்கிய கணங்கள்...

இப்போ.

புத்தம்புதுப் பெண்ணுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு
முப்பது ஆண்டு முடிஞ்சு போச்சு
நல்ல வசதி
நல்ல பதவி
நல்லாய் தானிருக்கிறது நான் பெற்றவாழ்வு

ஆனாலும் கண்மணி,
விட்டு விடுதலையான உன் உருவம்
சட்டென்று நினைவில் வந்து சாறுபிழிகிறது
கொட்டுகிறது இதயம் குருதி.

என் செய்ய என் கண்மணியே!
நிஜமான வாழ்வையும்
நிழலான வசந்தத்தையும்
சுகிர்த்தபடி என் பயணம் நடக்கிறது.

குறிப்பு: என் கண்மணியின் பெயர் 'அரியாலை'
நான் பிறந்த மண்
என் உயிர்.

நீனைவுகள் கைவைக்காக....

காலைக் கதிரவனின் கதிர்கள் மெதுவாக திறந்திருந்த ஜன்னலினூடாக ஊடுருவி சுந்தரின் தூக்கத்தை துரத்தியது. இரவில் சட்டியில் கொளுத்திய வேப்பம் இலையின் புகையினாலேயே என்னவோ நுளம்புகள் காணாமல் போயிருந்தன. அடுத்த அறையில் இருந்த சிறிய 2-in-1 வானொலிப் பெட்டியில் இருந்து இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் புலரும் பொழுதுகள் நிகழ்ச்சியின் ஒரு பாடலாக 'புத்தம் புது காலை' இளையராஜாவின் இசையில் காற்றலையில் மிதந்து வந்து காதுகளில் ரீங்காரமிட்டது. ஜன்னலினூடாக வந்த முற்றத்து மல்லிகை பூக்களின் நறுமணமும், ஏற்கனவே நாளை சுறுசுறுப்பாகத் தொடங்கிவிட்ட குருவிகளின் சத்தமும் பாடலுக்கு இன்னும் இனிமை சேர்த்தது. வீட்டிற்கு அருகில் செல்லும் புகையிரத பாதையில் கொழும்பு நோக்கிச் சென்ற யாழ் தேவி புகையிரதம் கண்டி வீதியை அரியாலையில் கடந்து செல்கையில் எழுப்பிய எச்சரிக்கை ஒலி (horn) பாடல் ஒலியை முற்றாக அழுக்கியது. ஜன்னல் கம்பிகளிலும், அதன் அருகேயுள்ள குரோட்டன் மர இலைகளிலும் படிந்துள்ள நீர்த்துளிகள் இரவில் பெய்த பனியை பரிசம் காட்டியது. இந்த இதமான காலநிலை பகலில் வரவிருக்கும் வெப்பத்தை அடக்கி வைத்திருந்தது.

தூக்கத்தை தொலைத்தும் கட்டிலில் கண்முடி பொய்யாக சயனித்திருந்த சுந்தரை, வெளியில் இருந்து 'தும் தும்' என்று வந்த பலத்த சத்தம் இடைஞ்சல் செய்தது. தென்னை மரத்தில் இருந்து தேங்காய்கள் விழும் சத்தமே அவை. நேற்றுப்போய் சொல்லும் போது சுந்தருக்குத் தெரியாது

பொன்னுத்துரை இவ்வளவு காலையில் வந்து மரத்தில் ஏறி தூக்கத்தை கெடுப்பார் என்று. படுக்கையில் இருந்தபடியே எத்தனை தடவை சத்தம் கேட்டது என்று மனதில் பதித்தான் சுந்தர். அக்கணக்கு பின்னர் தேங்காய்களை வளவில் இருந்து ஒன்றுவிடாமல் எடுப்பதில் அல்லது பொன்னுத்துரையின் நேர்மையைக் கண்டுபிடிப்பதில் சுந்தருக்கு உதவும். சில தேங்காய்கள் சிறு செடிகளுக்குள்ளும், புதர்களுக்குள்ளும் புகுந்து மறைந்திருக்கும் அல்லது காணாமல் போயிருக்கும். எழுந்து கட்டிலின் அமர்ந்தபடி ஜன்னலூடாக வெளியே பார்க்கும் பொழுது, முற்றத்து மல்லிகையும் செவ்வரத்தை பூக்களும் பனித்துளிகளின் ஒப்பனையுடன் மிக அழகாக மிளிர்ந்தன. மாநகரசபை மின்சார ஊழியர் சைக்கிளில் வந்து ஒழுங்கையில்

மின்கம்பத்தின் உச்சியில் இருந்த மின்விளக்கை நீண்ட தடியின் நுனியில் உள்ள கொக்கியினால் அணைத்துச் சென்றார். சைக்கிளை நிறுத்தாமல் மெதுவாக ஓட்டியபடியே தடியை உயர்த்தி மின்விளக்கை அணைத்து விட்டு தடியை நிலத்தில் ஊன்றி வேகத்தை அதிகரித்துச் சென்றதில் அனுபவம் தெரிந்தது.

இன்று சனிக் கிழமை விடுமுறை நாளானதால் மெதுவாக எழும்பி குசினிக்குள் சென்றபோது சுந்தரின் அம்மா விறகு அடுப்பில் இடித்து வறுத்த அரிசி மாவில் குழல் பிட்டு அவித்துக்கொண்டிருந்தார். குசினிக்கு அருகே இருந்த பலா மரத்திலிருந்து பழவாடை பலமாக வீசியது. மரத்தின் கீழே கிடந்த பலா கொட்டைகள் (காகங்களுக்கு நன்றி) பழம் பழுத்ததை உறுதிசெய்தன. நிமிர்த்து பார்த்த அம்மா சொன்னாள்: "சுந்தர் பழுத்த பலாப்பழத்தை மரத்தில் இருந்து இறக்கு". அம்மாவின் குரலின் பணிவு இருந்தது. ஏனென்றால் மரத்தின் உச்சியில் வீட்டின் கூரை நோக்கி உள்ள கிளையில் இருக்கிற பழத்தை சுந்தரால் மட்டுமே இறக்கமுடியும். மரத்தில் ஏறி,

சிரமப்பட்டு பழமிருந்த கிளைக்குச்சென்று, நீண்ட கயிற்றைக்கட்டி பலாப்பழத்தை வீட்டின் கூரை ஓட்டில் விழாமல் கீழே சாதுரியமாக இறக்கியதும் சுந்தருக்கு ஏற்பட்ட உணர்வு நீல் ஆம்ஸ்ட்ராங்கு (Neil Armstrong) சந்திரனில் இறங்கியபோது ஏற்பட்ட உணர்வுக்கு இணையானது.

மரத்தால் இறங்கி, கோபால் பற்பொடியால் பல்துலக்கி, கிணத்தடிக்குச் சென்று துலாவினால் ஒரு வாளி தண்ணீர் அள்ளி உடலில் ஊத்தியபோது சில்லென்ற குளிர் எண்டா ஊத்தினேன் என்றிருந்தது சுந்தருக்கு. குளித்த தண்ணீர் வாய்க்காலினால் அருகேயுள்ள வாழை மரங்களுக்குச் சென்றது. கப்பலும் கதலியும் குலை போட்டு கதலிக் குலை கனிந்து தொங்கியது அழகு. வெட்டி வறையாக்கப்பட்ட பொத்திகள் குலையுடன் இருந்திருந்தால் இன்னும் அழகு. வாழை இலைகளுக்கூடாக வந்த சூரியகதிர்கள் உடல் குளிரை இதமாக்கியது. சுந்தர் குளித்துவிட்டு வந்தபோது பலாப்பழம் வெட்டப்பட்டு பிட்டுடன் சாப்பிடுவதற்கு தயாராக இருந்தது. வளவில் பறித்த முருங்கைக்காயில் வைத்த குழம்புடன் பிட்டை சாப்பிட்டுவிட்டு பின்னர் பலாச்சுளையுடன் சாப்பிட்டதும் சுவையுடன் வயிறும் நிறைந்தது சுந்தருக்கு.

சுந்தர் சைக்கிளில் அரியலாறு சனசமூக நிலைய வாசிகசாலைக்கு புறப்பட்டான். பழையது ஆனாலும் தன்னுடையது Raleigh நிறுவனத்தின் சைக்கிள் என்பதில் சுந்தருக்கு பெருமை. கடந்த வாரம் மாணிக்கவாசகர் கடையில் கழுவிப் பூட்டினதால் (tune up) பார்ப்பதற்கு பளிச்சென்றும் ஓடுவதற்கு சுலபமாகவும் இருந்தது. சைக்கிள் ஓட்டும்போது கடையில் மாணிக்கவாசகர் சொன்ன நகைச்சுவையை நினைத்து தனக்குள் சிரித்தான் சுந்தர். அன்றைய வேலைகளை முடித்துவிட்டு கை

கால் கழுவிவிட்டு வந்த மாணிக்கவாசகரிடம் கடையில் இருந்த அவரின் நண்பர் ஒருவர் கேட்டார் " என்னண்டு கழுவிட்டு வாறிங்கள்? கையில் சில இடத்தில் இன்னும் கிரீஸ் கிடக்கு". அதுக்கு மாணிக்கவாசகர் சொன்னார் "நாளைக்கு என்ன ஆபீஸ் வேலைக்கே போகப்போறேன். திரும்பவும் இதே வேலை தானே". தாண்டிப்போகையில் சுந்தரின் சிரிப்பு முகத்தைப் பார்த்து தன்னைப் பார்த்தோ சிரிக்கிறான் என்று புங்கன்குளம் சந்தி பஸ்தரிப்பில் நின்ற பெண் சங்கடமாகப் பார்த்தாள்.

வாசிகசாலையை அடைந்த சுந்தர் அன்றைய வீரகேசரி உதயன் பத்திரிகைகளையும் (ஹி ஹி மித்திரனையும் தான்) புதிதாக வந்த குமுதம் ஆனந்த விகடன் சஞ்சிகைகளையும் வாசிக்கத் தொடங்கினான். அருகே நிற்கின்ற ஆலமரத்தின் நிழலுடன் சேர்ந்து திறந்துவிட்ட ஜன்னலூடாக வீசிய மெல்லிய காற்று நண்பகல் வெய்யிலின் வெப்பத்தை குறைத்து இதமாகியது. பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காக மேசையில் இணைத்து வைத்திருந்த விதமும் நிலவிய அமைதியும் வாசிப்பதற்குரிய சூழலை திறம்படக் கொடுத்தது.

வாசித்து முடித்துவிட்டு, அம்மன் கோவிலுக்கும் பிள்ளையார் கோவிலுக்கும் சென்று வெளியே நின்று கும்பிட்டுவிட்டு மதிய வெய்யிலில் வீடு வந்ததும் மிகவும் களைப்பாக இருந்தது சுந்தருக்கு. மண் பானையில் இருந்த தண்ணீரை சில்வர் தம்ளரில் எடுத்துக் குடித்தபோது அது குடலினூடாக சில்லென்று இறங்கி சுந்தரின் களைப்பை வேகமாக கலைத்தது. விடுமுறை நாளானதால் அப்பா கொழும்புத்துறைக்கு சென்று கலவாய் மீன் வாங்கிவந்து அம்மா அதில் குழம்பும் பொரியலும் சமைத்து குத்தரிசி சோற்றுடன் சாப்பிடுவதற்கு தயாராக இருந்தது. அம்மா: "சுந்தர் சாப்பிட வா!" இப்போது அம்மாவின் குரலில் பணிவு இல்லை. கண்டிப்பே இருந்தது. சுந்தர் "பொறுங்கோ அம்" ரிங் ரிங் ரிங்.... அலாரம் சத்தமாக அலறியது. சுந்தர் தடித்த போர்வையை விலக்கி அலாரத்தை நிறுத்தினான். காலை ஆறரை மணி. மனதை சுதாகரிப்பதற்கு சில நிமிடங்கள் எடுத்தது. ஓ இன்று சனிக்கிழமை. தவறுதலாக அலாரம் வைத்ததை இட்டு தன்னை தானே நொந்துகொண்டான். இரண்டாம் மாடியில் உள்ள படுக்கை அறையிலிருந்து கீழே இறங்கி சமையல் அறையில் உள்ள உறை குளிர்நட்டியில் (freezer) இருந்த மீன் துண்டுகளை குளிர் இளகுவதற்காக வெளியே எடுத்துவைத்துவிட்டு திரும்ப மேலே சென்று படுத்தான். இப்போதே எடுத்து வைத்தால் தான் குளிர் இளகி மதியம் சமைக்க முடியும். ஜன்னல்கள் கதவுகள் அனைத்தும் இறுக முடியுள்ளத்தால் வெளி

காலநிலையை உள்ளிருந்து உணரமுடியாது இருந்தது. மயான அமைதி படுக்கை அறையில் முகாமிட்டு இருந்தது.

சிறிது நேரம் படுத்துவிட்டு குளியலறையில் மெல்லிய சுடுதண்ணீரில் குளித்துவிட்டு கீழே வந்தான். முன் கதவை திறந்து Toronto star பத்திரிகையை எடுக்கும் பொழுது இலையுதிர்கால குளிர் சில்லென்று முகத்தில் அடித்தது. கதவை உடனே சாத்திவிட்டு உள்ளே வந்தான். குளிர் காரணமாக வீட்டினுள் உள்ள வேலைகளை செய்துவிட்டு தொலைக்காட்சியில் நிகழ்ச்சிகளை பார்த்தான். நிகழ்ச்சிகள் நன்றாக இருந்தும் சுந்தரின் மனம் அதிகாலை கனவை இடைக்கிடை சிலாகிப்பதை அவனால் தடுக்கமுடியவில்லை.

மதியம் வந்தது. சாப்பிட அமர்ந்தான். Dominican Republic நாட்டில் இல் இருந்து வந்த முருங்கைக்காய் வாடி சுருங்கி இருந்தது கத்தரிக்காயுடன் சேர்ந்த கூட்டுக் கறியில். அத்துடன் மீன் கறி கனவில் வந்த கலவையை நினைத்து ஏங்க வைத்தது. சாப்பிட்டதும் பழம் உண்ண நினைத்தால் கடையில் வாங்கி வைத்த ஆப்பிள் வாழைப்பழங்கள் தீர்ந்துபோய் இருந்ததன. தகரப் பேணியில் பதப்படுத்தி அடைக்கப்பட்டிருந்த பலாப்பழ சுளைகளை உடைத்து சாப்பிட்டும் திருப்தி எட்டவில்லை சுந்தருக்கு.

இன்று அரியாலை கலைவிழா. Brampton இல் உள்ள அரங்கு தூரம் என்பதால் நேரத்துடன் புறப்படவேண்டும். ஜன்னல் திரைச்சீலையை விலக்கி வெளி காலநிலையைப் பார்த்தான். வெய்யிலாகத் தெரிந்தது. மாலை நாலு மணிக்கு கலைவிழாவுக்கு காரில் குடும்பத்துடன் புறப்பட்டான் சுந்தர். செல்லும் போது வீதியின் மருங்கில் உள்ள மரங்களின் இலைகள் இலையுதிர் காலத்தின் பொன் நிறத்தில் சாயங்கால வெய்யிலில் மிக அழகாக காட்சியளித்தன. அந்த அழகின் இனிமையினாலும் சுந்தரின் மனம் இடையிடையே கனவை மீளாய்வு செய்தது. சஞ்சல மனதினாலோ என்னவோ பயண நேரம் அதிகமாகப் பட்டது.

கலைவிழா சிறிது நேரம்கழித்து ஆரம்பித்தாலும் சுவாரஸ்யமாக தொடர்ந்தது. சுந்தர் நிகழ்ச்சிகளுக்குள் ஒன்றிப்போனான். சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை பங்குபற்றிய இயல், இசை, நாட்டிய மற்றும் பல்சுவை நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று போட்டிபோட்டு பார்வையாளர்களை கவர்ந்தது. சிறுவர்கள் தமிழ் பேசி நடித்து ஆடல் பாடல்களுக்கு பாரம்பரிய உடைகளில் அபிநயம் செய்தது கண்கொள்ளாக் காட்சிகளாக இருந்தது. நிகழ்ச்சிகள் அரியாலை மண்ணின் மணத்தையும் வாரிசுகளின் திறமைகளையும் பறைசாற்றியது. அதனால் விழா நள்ளிரவை கடந்து சென்று நிறைவடைந்ததை ஒருவரும் உணரவில்லை.

வெளியே குளிர் கூடுதலாக இருந்தது. காரில் வீடு திரும்பும் போது சுந்தரின் மனம் கலைவிழா நிகழ்ச்சிகளால் நிறைந்து இருந்தது. விரைவாக வீடு வந்து சேர்ந்தது போல் உணர்ந்தான். அதிகாலை கனவு அவனை அறியாமலே தொலைந்தது போய் இருந்தது.

-பா. ருத்தி-

முற்றத்தை முத்தமிட...

நான் தாய் நிலத்தை விட்டு புலம் பெயர்ந்து முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எனினும் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முதல் எனது மூத்த சகோதரியின் மரணச் சடங்குக்காக ஊருக்குச் சென்றேன். அவரது இறுதிக் கிரிகைகள் முடியும்வரை அவரது இல்லத்திலேயே தங்கிய எனக்கு எல்லோருக்கும் இருப்பது போலவே பிறந்து வளர்ந்த வீடு, உருண்டு பிரண்ட மண், அள்ளிக்குளித்த கிணறு இப்படி ஆயிரமாயிரம் வகையான பசுமையான வாழ்வினை என்னுமொரு தடவையாவது அடைந்து விட வேண்டும் என்ற அவாவுடன் எனது மைத்துனரின் மிதிவண்டியை எடுத்துக்கொண்டு எனது பிறந்த வீடு நோக்கி ஓடினேன். மாற்றம் ஒன்றுதான் என்றுமே மாறாது என்று சொல்வார்களே அதற்கு இணங்க இங்கு இருக்கும் பெரும்பெருக்களை நினைவூட்டும் “ஏனைன்” எனப்பதுப் பெயர் பெற்று நிற்கும் அழகான கண்டிவீதி, குறுக்கு வீதிகள். புதுப்பொலிவு கண்டு நீண்டு நிமிர்ந்து நிற்கும் வாசிகசாலைகள், கண்களுக்கு அடங்காத இராசகோபுரங்கள், காலுக்குள் வந்து வெட்டி எடுத்துச் செல்லும் மூன்றுசக்கர வண்டிகள், இவை போன்றவை இழந்துவிட்ட எனது அம்மாவை நவீனரக காஞ்சிப்பட்டில் மீண்டும் பார்த்தது போன்ற உவகையை எனக்கு ஏற்படுத்தியது.

மிதிவண்டி வேகமாக செல்லவில்லை ஆனால் எனது வீட்டையும் கடந்து சென்றுவிட்டேன். அடையாளம் பிடிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதுவும் நன்மைக்குத்தான். ஒரு பெண் தனது வீட்டிலிருந்து வெளியே ஓடி வந்து “நீ தேவா எல்லோ” என்றாள். ஒரு வினாடியும் ஆகவில்லை. “புனிதம்” என்று சொல்லிவிட்டேன், இருவர் கண்களும் முகத்தை நனைத்தன.

இவளது தந்தை இளவயதில் விபத்துக்குள்ளாகியதால் எழுந்து நடக்கமாட்டார். தாய் கிடுகு பின்னி வரும் அந்த வருவாயில் தான் குடும்பத்தை சமாளித்தாள். இவளது தாயின் பெயரே அம்மாதான். அதனாலே எங்களுக்கும் அவ அம்மாதான், இவள் நான், எனது இளைய சகோதரிகள் என்னும் சில சிறுவர்கள் சேர்ந்து தென்னை மரத்தில் இருந்து விழும் குரும்பட்டிகளை எடுத்து ஈக்கிலில்குத்தி தேர் செய்து இழுத்தல், தும்பிபிடித்தல், சோடாமுடி அடித்தல், கொய்யா மரத்தில் ஏறி குதிரை ஓடுதல், எட்டுக்கோடு, வெடிக்காய் ஆய்ந்து உமிழ்ந்து வெடிக்கச்செய்தல், மாங்காய் எறிந்து வீழ்த்திக்குத்தி உப்புத்தூள் சேர்த்து உண்ணுதல், சரவணமுத்து அப்புவின வளவுக்குள் நாவற்பழம் களவாடுதல் இப்படி குறும்புத்தனமான உறவு. நாம் நண்பர்களா, சகோதரர்களா என்று பிரிக்கத் தெரியாத வயது உறவு.

புனிதம் என்ன கலியாணம் முடிச்சிட்டியோ என்று கேட்டேன். “கும்” என்ற சிரிப்புடன் கணவர் ஒப்பந்தம்பேசி வீடு கட்டிக் கொடுப்பவர். மகன் கணக்கியலின் முதன்மைச் சித்தி பெற்று கண்டியில் மேற்படிப்புக்கு எடுபடும் வரை அம்மா இருந்தவ. அம்மா பட்ட இடைஞ்சலுக்கு இப்ப நாங்கள் நல்லாயிருக்கிறம் என்றாள்.

பின்னர் இருவருமாய் எனது வீட்டுக்குச் சென்று அங்கு இருப்பவர்களிடம் புனிதம் என்னை அறிமுகம் செய்தாள். அப்போது அவர்கள் முகம் எதையோ இழந்து விடப்போகிறோம் போன்று மாறியது. இந்த வீடு இப்போ எனது இளைய சகோதரிகளில் ஒருவரின் பெயரில் தான் இருக்கிறது. அவர் இப்போது அவுஸ்ரேலியாவில் வாழ்ந்து வருவதால் வீட்டை பராமரிக்க பொறுப்பாக எவரும் இல்லை. எவருடைய அனுமதியுமின்றி இவர்கள் இங்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பெரிய சிரமத்தின் மத்தியில் உட்புகுந்து வெளியேறும் போது இங்கு வங்கிக்கு சொந்தமான எனது வீட்டின் பின்புறத்தில் நிற்கும்போது ஏற்படுகின்ற உரிமை உணர்ச்சி கூட ஏற்படாததை உணர்ந்து கொண்டேன்.

இராசதுரை தேவக்குமார்.

எஞ்சிய வெடுக்களும லிகளும்

குழந்தைப்பருவம், பதினம்ம், முதுமை இப்படி எல்லா வயதிலும் இன்னொரு மனிதனின் அன்பு, பாசம், நேசம், ஆதரவு நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. அம்மாவாக, அப்பாவாக, சகோதரமாக, நண்பனாக, வாழ்க்கைத் துணையாக இப்படி ஏதோ ஒருவடிவில் எல்லாமனிதனும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இன்னொருவரின் துணையை எதிர்பார்க்கிறான். அன்புக்காக ஏங்குகிறான். அது உரிய நேரத்தில் கிடைக்காது போனால் சமூகத்துக்குப் பயன்படாதவனாக, அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தக்கூடியவனாக, கொடிய மூர்க்கனாக மாறுகிறான். எல்லாரும் எங்களை நேசிக்க வேண்டும் என்றுதான் எல்லாரும் விரும்புகிறோம். யாருமே கெட்டவனாக வேண்டுமென்று தவமிருப்பவதில்லை. ஆனால் இன்று யுத்தப்பூமியில் பிறந்து சித்திரவதைகளையும் இரத்தக்காயங்களையும் பார்த்து அனுபவித்து மரணத்தின் வாசத்தை சுவாசித்து பசி பட்டினியோடு வாழ்ந்த எம் சிலரின் இன்றைய நிலை என்ன. குண்டு, செல், துவக்கு, இரத்தம், தசைப்பிண்டங்கள், சடலங்கள், பசி, பட்டினி இவையெல்லாம் தினசரி வாழ்வின் அங்கங்களாகப் பார்த்து பார்த்து வளர்ந்தவர்களின் மனது மரத்துப்போய் இருக்குமா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது.

மனைவியை யுத்தத்தில் பறிகொடுத்துவிட்டு வீட்டில் பசியால் துடிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்காக இன்னொருவரிடம் இருந்து உணவை அடித்துப் புறித்துக் கொடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டிருந்தார் நந்தன். அவரும் பிள்ளைகளும் கனடாவுக்கு வந்து 9 வருடமாகிறது. மற்றவர்களுக்கும் குழந்தைகள் இருக்கும், குடும்பமிருக்கும் அவர்களுக்கும் பசியிருக்கும், வலியிருக்கும், உணர்வுகளிருக்கும் என்று சிந்திக்கத்தெரிந்த பெரியவர்களே இப்படி திருடும் நிலைமையே என்றால் சிறுவர்களின் மனைவியை எப்படியிருக்கும்? பிறந்ததிலிருந்தே இந்தச்சிறுவர்களால் கைதுகளும், காணாமல் போதலும், ஆட்கடத்தல்களும், ஆயுதப்பிரயோகங்களும், பாலியல் வல்லுறவுகளும், உயிரிழப்புகளும் தான், ஐம்புலன்களிலும் உணரப்படுகிறது. ஆசையாகக் கதைசொல்லிச் சோறுட்ட அம்மா இல்லை. அரவணைக்க தாத்தா பாட்டி இல்லை. கூட விளையாட சகோதரர்களில்லை, நண்பர்களில்லை. குதூகலிக்க உறவினர்களில்லை. சத்தான சாப்பாடில்லை. உறங்கிப்போக உரிமையுள்ள வீடுமில்லை. இப்படி ஆரோக்கியமாக வளரவேண்டிய பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான எதுவுமில்லாமல் கண்களில் சோகத்தைச் சுமந்து வளர்ந்த இந்தச்சிறுவர்களின் மனங்களில் ஆயிரம் கேள்விகள், ஏக்கம், கோபம், விரக்தி, வெறுப்பு. அம்மா, அப்பா, அக்கா, அண்ணா, தம்பி, தங்கை, அயலவர், உறவினர் இப்படி கண் முன்னாலே கொல்லப்பட்டவர்களின் கடைசி அலறல்களையும் அவலங்களையும் இன்னும் முதல்தடவையாக உணர்பவர்களாக திடுக்குறும் இந்தச் சிறார்களின் மனங்களில் யுத்தத்தின் வடுக்கள் பதிந்திருக்கிறது. இதன் மறைமுகப் பாதிப்புகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது. நீண்டகாலப் பாதிப்புகள் நாமெண்ணிப் பார்க்காத அளவுக்கு கொடூரமானதாகவும் இருக்கப் போகிறதோ என்று அச்சப்படுகிறேன்.

நந்தனின் பிள்ளைகள் இருவருமே யுத்தச்சூழலில் வளர்ந்தவர்கள். கொடுந் துயர் நினைவுகளால் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டவர்கள். குண்டுவெடித்து மனிதர்கள், வீடுகள், வாகனங்கள் சிதறுவதையும், கொலைகளையும், கொள்ளைகளையும், பலாத்காரங்களையும், காட்டிக்கொடுத்தல் களையும், பார்த்தும் கேட்டும் வளர்ந்தவர்கள். நந்தனின் மகன் கவினுக்கு கனடாவுக்கு வந்த பிறகும் சின்னச் சத்தம் கூட பலமான அதிர்வை ஏற்படுத்தியது.

விக்டோரியா தினம், புத்தாண்டு தினம், கனடா தினம் போன்ற வற்றுக்கு வெடிக்கப்படும் வாண வேடிக்கைகளின் சத்தம் கூட ஆட்லறி செல் சத்தமாகக் கேட்டது. பாடசாலையில் படிக்கும் பாடங்கள் விளங்காமல் காதில் குண்டுச்சத்தமும் அவலக்குரல்கள் மட்டும் கேட்டது. பயங்கரமான கற்பனைகள் எண்ணங்கள் தான்தோன்றித்தனமாக உருவாகியது. வெளிப் பார்வைக்கு அமைதியா இருந்தாலும் உள்ளுக்குள் ஒரு எரிமலை வெடிக்கமுதல் எப்படி தீக்குழம்புகள் கோரநாக்கை நீட்டிக்கொண்டிருக்குமோ அப்படியிருந்திருக்க வேண்டும். ஒருநாளைக்கு வெப்பம் தாங்காமல் வெடித்துச் சிதறக் கூடும் என்று

தோன்றியிருக்கிறது அவனுக்கு. தலைக்குள் குரல்கள் கேட்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. அந்தக் குரல்களில் இருந்து தப்பிக்க தன் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து சுத்து அடிக்கத் தொடங்கினான். சுத்து அடித்தல் சுகமாக இருந்தது. அம்மாவின் ஞாபகம் வரவில்லை. வேறு எந்த ஞாபகமும் வரவில்லை. மனசு லேசாக இருந்தது. சுத்து அடிக்க நிறை காசு தேவைப்பட்டது. அப்பாவின் அறையிலிருந்து, உறவினர் வீட்டிலிருந்து என்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருடத் தொடங்கினான். இறுதியில் மூலைக் கடையில் திருடினான். இன்று பிடிபட்டு இளங்குற்றவாளிகளுக்கான சிறுவர் சீர்திருத்தச் சிறையிலிருக்கிறான்.

நந்தன் மனைவியில்லாத துக்கத்தைப் போக்கிக்கொள்வதற்காகப் பழகிய குடிப்பழக்கம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா அவனை ஆட்கொண்டது. தான் கஸ்டப்பட்டு வளர்த்த மகனின் நிலைமையப் பார்த்து இன்னும் அதிகமாகக் குடித்து வேலைத்தளத்தில் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் என எல்லோருடனும் சச்சரவில் ஈடுபட்டு உதவி செய்ய வந்தவர்களையும் ஆத்திரப்பட்டு அடித்து மனச்சிதைவுக்குள்ளாகி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டான். தற்போது வைத்தியசாலை ஊழியர்களைத் தாக்கிவிட்டு தப்பிக்க முயற்சி செய்து சட்டச்சிக்கலுக்குள்ளாகி தன்னிலமையை இன்னும் மோசமாக்கி நாடுகடத்தப்படும் நிலையிலுள்ளார்.

இவ்வளவுக்கும் காரணம் போரம் போரால் வந்த இழப்புகளும் அதனால் வந்த மனச் சிதைவும் அதைச் சமாளிக்கும் ஆற்றல் இல்லாமல் போனதே. போரின் விளைவுகளில் ஒன்றான இந்த உளவியல் தாக்கம் ஒரு சங்கிலித்தொடர் போன்றது. அது குழந்தைகளை மட்டுமன்றி வளர்ந்தோர்களையும் இறுக்கக் கட்டியே வைத்திருக்கிறது. ஆண்கள் பெண்கள் முதியவர்கள் என எல்லோரையும்தான் பாதிக்கின்றது. கடல்கடந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் எங்களையும்தான் பிடித்து வைத்திருக்கிறது.

இவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து ஏற்படும் சிரமங்களை தெளிவாக எதிர்நோக்க ஊக்கமளிக்கப்பட வேண்டும். மாணவர்களுக்கு தொடர்ந்து கல்வியில் ஆர்வத்தைத் தூண்டவேண்டும். மனவழுத்தத்துக்கு உள்ளான பெண்கள் குழந்தைகள் முதியவர்கள் என அனைவரும் இனங்காணப்பட்டு உளவியல் ஆலோசனை வழங்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பிடித்த இசை, பிடித்த விளையாட்டு போன்றவற்றில் மனதைச் செலுத்தி வாழ்வில் மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மருந்துகளை மட்டும் நம்பியிராமல் ஒருவரையொருவர் எப்படி மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்கலாம்? யோசிப்போம். முக்கியமாக அன்பு, அடையாளம், ஆதரவு, வாழ்க்கைக்கான அர்த்தம், அங்கீகாரம், தங்களுக்காக அழ அல்லது சிரிக்க யாரோ ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை, சிந்தனைகளைப் புதுப்பிக்க தளம் இவையெல்லாம் இவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும். வாரந்தோறும் அன்பான விசாரிப்பு, அக்கறையான சந்திப்பு, சாப்பிட்டியா என்ற ஒரு கேள்வி இவைகளே அவர்களின் மனச்சிதைவைப் பாதியாகக் குறைத்துவிடும். இதற்காகவேனும் ஊர் ஒன்றுகூடல்கள் சிறப்பாக நடத்தப்படவேண்டும். குடும்பம் உறவினர்களைப் பிரிந்து இருப்பவர்களுக்கு ஊரவர்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று உணர்த்த வேண்டும்.

**வளரும் பயிர்கள் வாபாதிருக்க
உளமும் உடனும் நோகாதிருக்க
உறவாய் உரமாய் நாயிருப்போம்**

- ஜலஜா சுவர்ணன் -

கனடாவில் தமிழ்க் கல்வி

கனடாவில் தமிழ்க் கல்வி 1980 களில் இறுதியில் இருந்து நடைபெறுகிறது. இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, தென் ஆபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு அடுத்தாக கனடாவிலேயே அதிக தமிழ் மக்கள் (\$2,50,000) வசிக்கிறார்கள். இங்கு பல தன்னார்வலர், அரசு தமிழ் வகுப்புகள், தமிழ் கல்வித் திட்டங்கள் உண்டு. வசதிகள் பல இருந்தும் இங்கு பெரும்பான்மைத் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்க் கல்வியைப் பெறுவதில்லை. ஒரு கணிப்பின் படி 33,000 தமிழ்ச் சிறார்களில் ஏறக்குறைய 20,000 பிள்ளைகள் தமிழ் படிப்பதில்லை. எமது கனேடிய அரியாலை பிள்ளைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

அடிப்படை பள்ளியில் இருந்து பல்கலைக்கழக கல்வி வரை தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்க கனடாவில் வாய்ப்பு உள்ளது. குறிப்பாக தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் ரொறன்ரோ பெரும் நகரப் பகுதியில் இந்த வாய்ப்புக்கள் உண்டு. உயர் பள்ளி மாணவர்களுக்கு (High School Students) தமது பல்கலைக் கழகத் தேர்வுக்கு தேவையான 30 கிறடிக்களில், தமிழ் மொழிக்காக 4 கிறடிக்கள் பெற முடியும். ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திலும், யோர்க் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ் வகுப்புகள் உண்டு. தமிழ்நாட்டு பல்கலைக்கழகம் ஒன்றின் ஊடாக கனடாவில் தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பையும் மேற்கொள்ளலாம்.

தமிழ் மொழிக் கல்வி பெறும் தமிழ் மாணவர்களின் விழுக்காடு தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டே செல்கிறது. பெரும்பாலான இரண்டாம் தலைமுறை மாணவர்கள் தமிழ்க் கல்வி அற்றும், தமிழில் பேசத் தெரியாதவர்களாகவும் உள்ளார்கள். தமிழ் மொழிக் கல்வி கற்றாலும், தொடர்ச்சியான தமிழ் வாசிப்பு, எழுத்து மிக அரிது. மிகச் சிறிய விழுக்காட்டினரே தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழைத் திறம்பட கற்றுத் தருகிறார்கள். முதலில் முற்றிலும் தமிழாக இருந்த ஊடகங்கள், பின்னர் இரு மொழி ஊடகங்களாகவும், பின்னர் ஆங்கிலம் தனிய ஊடகங்களாகவும் மாறும் தோரணம் இருக்கிறது. வரும் இருபது முப்பது ஆண்டுகளில், தலைமுறை மாற்றம் வந்த பின்னர் தமிழ் மொழிக் கல்வி மேலும் தேக்க நிலையை அடையலாம். அதே வேளை மூன்றாம் தலைமுறையினர் தமது வேர்களையும் மொழியையும் ஆர்வத்துடன் தேடும் நிலைமையும் உருவாகலாம்.

கனடா தமிழ்க் கல்லூரியும் தமிழ் நாடு மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பை 1999ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடத்தி வருகின்றது. தமிழ்ப்பட்டப் படிப்பைக் கற்றுக் கொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் இளமணிப் பட்டப் படிப்பு, முதுமணிப் பட்டப் படிப்பு (Phd) வரை கற்றுக் கொள்ளலாம். பல்கலைக் கழகம் செல்லும் மாணவர்கள் திறமைச்சித்திகளைப் தமிழில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலான தமிழ் மாணவர்கள் வசதிகள் பல இருந்தும் தமிழைக் கற்காமல் இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன ஆங்கில மயச் சூழல், பெற்றோர் ஆர்வம் இன்மை, பழமைவாத பாடத்திட்டம், தமிழ்க் கல்வி உசாத்துணைகள் இல்லாமை (சிறுவர் நூல்கள், இயங்குபடங்கள், விளையாட்டுக்கள்), இணையத்தை, தகவல் தொழில்நுட்பத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்தாதல், மற்றும் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கான களங்கள் அருகி வருதல்.

பெற்றோர்களின் அனுசரணையுடன் எமது பிள்ளைகள் நிச்சயமாக தமிழை ஒரு பாடமாக சிரமமின்றி கற்றுக்கொள்ளலாம். கனடா அதற்குரிய எல்லா வசதிகளையும் எமக்கு செய்து தந்துள்ளது. தமிழை புலம் பெயர் நாடான கனடாவில் எமது இளைய தலைமுறையினரிடம் வளர்ப்பதற்கு உறுதி கூறுவோம்.

மேற்கோள்கள்: wikipedia.org

தொகுப்பு: பா. ருத்தி

அருகீய்போகுமா அரியலாைக் கலைகள்?

வடக்கு நோக்கி யாழ்பாணம் வருபவரை நுழைவாயிலில் வரவேற்பு வளை தாங்கி வரவேற்கும் அரியலாை பல எண்ணிலடங்கா வளங்களைக் கொண்ட அழகான ஊர். அவ்வளமான மண்ணில் அவதரித்த அரியலாை முன்னோர்கள் கல்வி பல கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினர் என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை. அம்முன்னோர்கள் சுதேசிய திருநாட் கொண்டாட்ட விழா மூலம் கலைச் சேவை செய்து எமது கலைகளை பரப்பி வந்தனர். அவர்கள் வளர்த்து பேணிகாத்து வந்த கலைகளை நாம் பாதுகாக்கின்றோமா என்பது எம்மிடையே ஒரு பெரிய கேள்வியாக இன்று எழுந்துள்ளது.

எமது தமிழின் தொன்மையும், கலை, பண்பாடு நிறைந்த பாரம்பரியம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. எமது நாகரீகமானது. திராவிட நாகரீகமென்ற பெயரில் எகிப்திய கிரேக்க நாகரீகங்களுக்கு ஈடானதாக ஏறத்தாள 2500 கி.மு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தென பல வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் களால் நிரூபிக்கப்பட்டதை பலர் அறிந்திருப்பீர்கள். எமது கலைகளாவன எமது மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந் துள்ளன. இக்கலைகள் மக்களின் மன அழுத்தத் தையும் வேலைப்பழுவையும் குறைத்து, மக்களை மனமகிழ்ச்சியோடு வாழ வழிசமைக் கின்றன. இவ்வரிய கலைகள் சந்ததி சந்ததியாக நாடோடிப் பாடல்களாகவும் கிராமிய நடனங் ளாவும் எம்மை வந்து அடைந்துள்ளன. இப்பெறுமதி மிக்க கலைகளை இங்கு வாழும் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்வது எம் அனைவரின் கடமையாகும்.

ஒரு மனிதன் ஆனவன் தன்னை சுற்றியுள்ள சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்ந்தால் அவன் தனது வாழ்க்கையில் திருப்தி அடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வான் என்பது சமூக இயலாளர் அல்லது மனவியலாளர்களின் ஆராய்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன. ஓர் மரத்திற்கு அதற்குரிய வேர்கள் எவ்வாறு முக்கியமோ அவ்வாறே ஒரு சமூகத்துக்கு அதனுடைய மொழி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் என்பன முக்கியம். எனவே பல்கலை கலாச்சார நாடான கனடாவில் வாழும் அரியலாை மக்களும் எமது வேர்களான கலை கலாச்சாரங்களை இம்மண்ணில் பதியம் செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாக பச்சிளம் குழந்தைகளை பச்சை மண்ணிற்கு ஒப்பிடுவர் காரணம் அவர்களும் பச்சை மண்ணில் சட்டென ஒட்டுவது போல் அவர்களும் தமது சுற்றத்தாரை பார்த்து பட்டென கற்றுக்கொள்வர். எனவே எமது மொழி பழக்க வழக்கங்களை நாம் சரியாக கடைப்பிடித்தால் அவர்களும் சரியான பாதையில் முன்னேறுவார்கள். “இளமையில் கல் சிலையில் எழுத்து”. எமது குழந்தைகளுக்கு இனிய எளிய தமிழ் பாப்பா பாடல்களாலோ அல்லது அப்பாடல்களுக்கு அபிநயமாகவோ கற்றுக் கொடுக்கலாம். இவர்கள் இதன் மூலம் தமிழை சுலபமாக விருப்போடு உச்சரிக்கவும் நன்றாக பேசவும் பழகிக் கொள்வர். சிறுவர் சிறுமியருக்கு கும்மி நடனம், கோலாட்டம், காவடி ஆட்டம், மயில் ஆட்டம் அல்லது சிறுவர் நாடகங்கள் மூலமாக எமது கலைகளை பழக வைக்கலாம்.

அத்தோடு இளைஞர் யுவதிகள் பொம்மலாட்டம், பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம், தெருக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு மற்றும் நாடகங்களாக எமது கலைகளை அரங்கேற்றலாம். பெரியவர்கள் தாலாட்டுப்பாடல், ஒப்பாரி, அரிவு வெட்டுப் பாடல் இன்னும் பல நாட்டார் பாடல்களையும் கிராமிய நடனங்களை உள்ளடக்கி சமூக நாடகங்களை மேடை ஏற்றலாம். அல்லது எமது புராண இதிகாச கதைகளை நாடகங்களாக்கி இங்கு அரங்கேற்றல் மிக முக்கியம். காரணம் இங்கு பிறந்து வளர்ந்த பல பிள்ளைகளுக்கு அரிச்சந்திரன் யார், அருச்சுனன் யார் என்றால் தெரியாது. ஆனால் யுலியட் சீசர் தெரிகிறது. இது பாரிய வேதனைக்குரிய விடயமாகும். எனவே நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர்களே எங்கள்

பிள்ளைகளை எங்களை அறியவைக்கும் பணியை ஆரம்பிப்போம். எமது கலைச் சேவைக்கு மெருகூட்டுவோம்.

எம் அரியலாலை மக்களின் விடா முயற்சியுடன் வருடா வருடம் கலைவிழா இடம் பெறுவது மிகவும் பாராட்டப்படும் விடயம். எல்லோரும் வேலைப்பளு துரத்த இயந்திரமாக ஓடும் வாழ்க்கையில் இதற்கென நேரம் ஒதுக்கி கலைவிழாக்கள் நடத்துவது எம் கலைகள் என்றும் நின்று வாழும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு. ஆனால் அரிய கலை விழாக்களில் ஒரு சிறிய கரும்புள்ளிபோல் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட கலை நிகழ்வுகள் எம் பாரம்பரிய கலையை ஒதுக்கிவிட்டு அரியாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளது சற்று மனம் வருந்தத்தக்க விடயம்.

சினிமாக்கலை என்பது ஒரு நல்ல பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுள்ள ஒரு சிறப்பான கலை ஆகும். ஆனால் அதுவே எமது கலையென மாறுமளவிற்கு நிகழ்வுகள் அரங்கேறுவன வேதனைக்குரிய நிகழ்வு. ஆகவே காலத்தின் தேவை அறிந்து எமது தமிழ்க் கலைகளை இஞ்ஞாலத்தில் படைப்பது சாலச்சிறந்தது.

சசிசிவக்குமார்

திருமணமான பெண்கள் நடனக்குழுவினரின் செய்தி

கடந்த எழு வருடங்களாக அரியலாலை பெண்களின் நடனம் கலைவிழாவில் மிக சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்த நடனத்திற்கு ரசிகர்களின் ஆதரவு வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாது. நடனமாடும் இக்குடும்பப் பெண்கள் தங்கள் வீட்டு வேலைகளையும் முடித்து இதற்கு நேரத்தை ஒதுக்குகிறார்கள். இந்த நடனத்தின் மூலம் இப்பெண்கள் மத்தியில் புரிந்துணர்வு, ஒற்றுமை, அன்புப்பரிமாறல் உருவாகிறது. இந்த நடனம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பமாகும்.

**MORTGAGE
ALLIANCE**

RIGHTBROKER = RIGHTMORTGAGE

Lic # M10530

Residential | Commercial | Refinance

**Yoganathan Sivagnanam
Nathan**

Mortgage Agent
Lic # M08010795

Dir : 416-888-7038

Fax : 905-216-9110

Email : mortgagealliance.n@rogers.com

துலக்கமான அறிவு தெளிவான தீர்மானத்தின் குதற்படி

Ariyalai Silver Jubilee Souvenir

GANESHA

TAKE OUT AND CATERING

இலங்கை இந்திய உணவகம்

- ♦ சைவ அசைவ உணவு எதுவானலும் உங்கள் விருப்பப்படி செய்துகொடுக்கப்படும்
- ♦ சகல விதமான மாமிசம், Sweets மற்றும் சிற்றுண்டி வகைகளும் விசேட விலைகளில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ♦ \$ 100 டொலர்களுக்கு மேல் கொள்ளளவு செய்பவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு Delivery செய்து தரப்படும்
- ♦ சகல விதமான Partyகளுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும்.
- ♦ மோதகம், கொழுக்கட்டை மற்றும் இடியப்பம் எவ்வளவு தொகையானாலும் ஓடர் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
- ♦ சுதிரை மேசை வாடகைக்கு விடப்படும்

DESIGN BY THEDI PAAR.COM

Raj

Tel: 905-305-0522 | Cell: 416-358-5225

411 Manhatttan Dr, Unit #2, Markham, ON L3P 7P4

**PLAN WITH
ADVICE OF CERTIFIED
FINANCIAL PLANNER**

**CHANDRESH
BRAHMBHATT**

CFP, MBA

**FINANCIAL
ADVISOR**

BENEFITS TO MY CLIENTS
FREE ADVICE FOR...
FINANCIAL PLANNING
INVESTMENT PLANNING
INSURANCE PLANNING
RETIREMENT PLANNING
ESTATE PLANNING
TAX PLANNING
RRSP:RESP:TFSA

**Travel Insurance
for
Super visa**

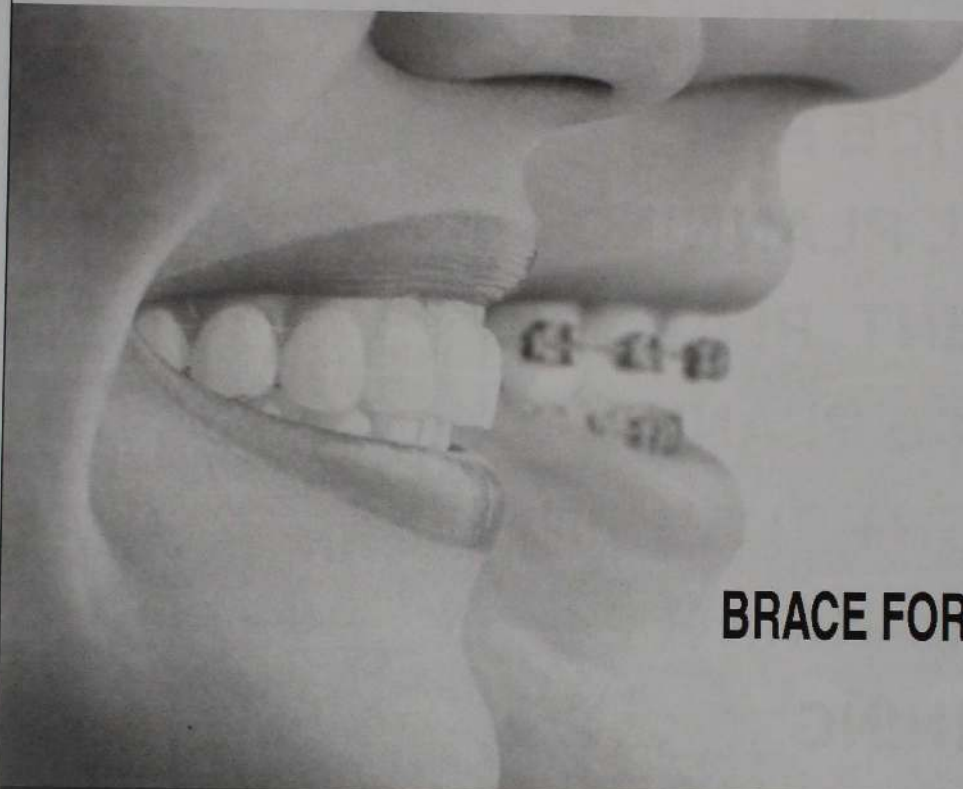
**CALL ME TODAY FOR FREE
INVESTMENT PORTFOLIO REVIEW**

416-722-8993

email:chandresh.cfp@gmail.com

**• INVESTMENT • INSURANCE
• MORTGAGES • FINANCIAL PLANING**

*With Best
Compliments from*

BRACE FOR A GREAT SMILE

Dental Office

DR. ILLANGO & ASSOCIATES
ORTHODONTICS, ORAL SURGERY, IMPLANT

SCARBOROUGH

3852 Finch Avenue East
Unit 303, 204 (Finch/Kennedy)
Scarborough, Ont. M1T 3T9
Tel: 416-292-7004

BRAMPTON / MISSISSAUGA

7920 Hurontario Street
Unit 37 (Hurontario/Steeles)
Brampton, Ont. L6Y 0P7
Tel: 905-457-1700

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்! கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்!

சொந்த வீடு பற்றிய உங்கள் கனவுகள்
இலகுவாகவும் கைவசமாகவும்
மெய்ப்பட...

NATHAN SIVAGNANAM

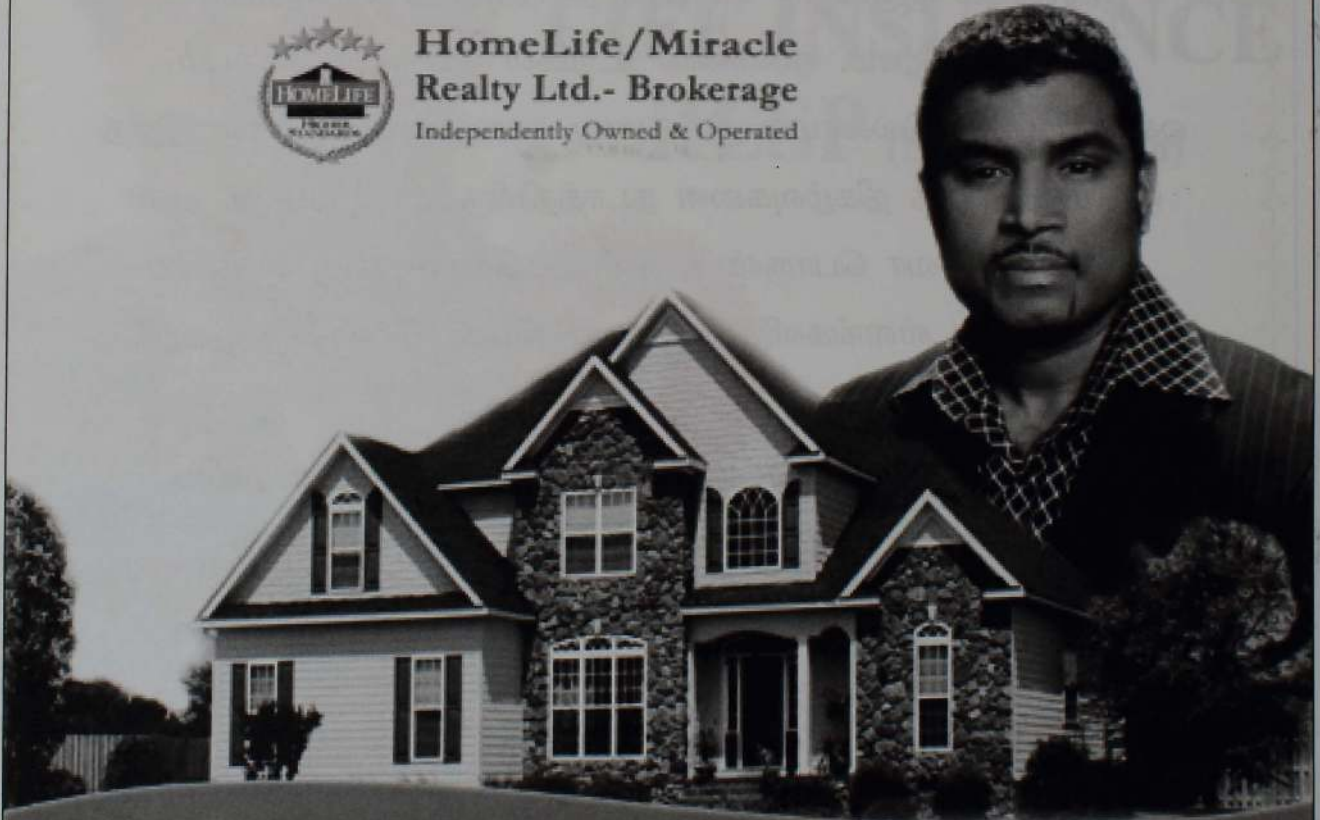
Direct:- 416 888 7038

Office:- 905 454 4000

homelifemiracle.nathan@yahoo.ca

HomeLife/Miracle
Realty Ltd.- Brokerage
Independently Owned & Operated

துலக்கமான அறிவு தெளிவான தீர்மானத்தின் முதற்படி

நன்னிழைபுறா

நன்றி கூறுவது எ஢து தமிழர் பண்பாட்டில் ஢ிகவும் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. அந்த வகையில் 25வது வருடத்தில் காலடி பதித்து, வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் எ஢து அரியாலையூர் அனைத்து ஢க்களி஢்ரு஢் 2014஢் ஆண்டு நிர்வாகக் குழுவினர் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோ஢். ஏனெனில் உங்கள் ஆதரவும் அன்பு஢் ஒத்துழைப்பு஢் இல்லா஢ல் இவ்வளவு கால஢ு஢் எங்களால் இந்த ஒருங்கிணைந்த நிகழ்வுகளை நடாத்தி஢ிருக்க முடியாது. பண உதவியாகவோ பொருள் உதவியாகவோ எ஢க்கு உதவிய அனைத்து உள்ளங்களி஢்ரு஢் எ஢து நிர்வாக஢் சார்ந்த நன்றி.

஢ேலு஢் பேச்சுப் போட்டி ஢ண்டபத்தைத் தந்து உதவிய Princess Hall உரி஢ையாளருக்கும், ஢லர் விள஢்பரதாரர்களுக்கும், ஢லரை அச்சிட்டுத் தந்த Apex Creations நிறுவனத்தி஢்ரு஢், தவறவிட்ட ஏனையோருக்கும் ஢ன஢ார்ந்த நன்றி.

யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை
JAFFNA

Eri Lanka
Telecom
M

மாண்புமிகு
மாநில அமைச்சர்
JAFFNA

REAL ESTATE LIFE INSURANCE RESP (Education Plan)

பகீரதன் சகாதேவன்
416-908-6003

www.HousesinMarkham.com

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

HOME LAND PLUS

REALTY LTD., BROKERAGE

THASAN SIVA*pathasuntharam*
SALES REPRESENTATIVE

Residential / Commercial
416.996.4063

4665 Yonge St., Unit 201, North York, ON M2N 0B4

HomeLandPlusRealty.com